

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΑΝΑΛΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ — ΕΔΡΑ: ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Νοέμβριος—Δεκέμβριος 1955
Έτος 2ον — Αριθ. φύλλου 19

Ίδιοκτήτης—Διευθυντής—Υπεύθυνος
Ι. Α. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Φ. ΚΑΒΟΣ)
Ποταμός Κυθήρων

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Κυθήρων: ΝΙΚ. Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ — Ποταμός
Αθηνών: Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Π. Φύλλης) Βερανζέρου 44 — Τηλ. 51-132
Πειραιώς: Θ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗΣ Ναυάρχου Μηττι 20 — Τηλ. 40-274

Έπί της ύλης: Γ. Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ

Είς των άκρογωνιαίων λίθων προς πραγμάτωσιν μιας επιτυχίας ύπηρεξεν πάντοτε και ή σταθερότης ή όποια προκειμένου περι εύγενοϋς επιδιώξεως θεμελιούται κατ' αρχήν εις την άκραιότητα χαρακτικής του φορέως αυτής εν συννεχεία δε εις βαθείαν επίγνωσιν και αξιολόγησιν του σκοπού, κατευθύνουσας προς ένσυνείδητον δράσιν.

Αί προϋποθέσεις αύται συνδυάζονται προς τδ γνωμικόν «ό κατάλληλος άνθρωπος εις την κατάλληλον θέσιν» εύρίσκουν πλήρη εφαρμογήν εν τῷ προσώπῳ του Ύπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Γεωργίου Ι. Ράλλη, όστις με την άκρως ένσυνείδητον και στοργικην εκτέλεσιν της σοβαρωτάτης εθνικής άποστολής του τόσον εις γενικά ζητήματα Παλληγνίου ενδιαφέροντος όσον και εις ειδικά τοιαύτα ός είναι ή τουριστική αξιοποίησις της νήσου μας και του σπηλαιού ή Μυλοποτάμου, άποτελεί πρότυπον δημοσυργικού πατριώτου.

Ο κ. Γ. Ράλλης ανέγνωσε κάποτε εις μίαν των στηλών της παρούσης ελιγόλογον εκκλησίαν προς τούς άρμόδιους διά την ένδεδειγμένην αξιοποίησιν του σπηλαιού και δέν την άπερίωπεν εις τόν κάλαθον άλλδ την επρόσεξεν. Την «μικράν» αυτήν λεπτομέρειαν, περικλείουσας μεγαλειον ψυχής την επρόσεξαν οι Κυθήριοι.

Και ειδον έκτοτε τδν κ. Ύπουργόν άκολουθούντα σύντονον και σταθεράν τακτικήν δι' επανηλειμμένων ενεργειών του προς τδν Ε.Ο.Τ., την Νομαρχίαν, τδ Ίδρυμα Τουρισμού Κυθήρων, την κοινότητα Μυλοποτάμου και προς ήμδς, με άποτέλεσμα την επικειμένην άσφαλτή τουριστικήν αξιοποίησιν του σπηλαιού και την συναφή τοιαύτην δλοκλήρου της νήσου, μέτρα ύψιστης σημασίας διά τδ μέλλον αυτής.

Βεβαίως τδν κ. Ύπουργόν δι τδ συγκαταβατικόν του ενδιαφέρον διά τδν τόπον μας, αξιολογείται δένότως άπό τούς Κυθηρίους οι όποιοι γνωρίζουν νά κρίνουν καλώς και τδν άκτιμούν ός εκπρέπει και πιστεύουσιν πλήρως δι δέν νά έκτιμείται νά χαλαρώση τδς προσπάθειας του μέχρις επιτεύξεως τών άνωτέρω σκοπών, συμφώνως προς τδν χαρακτήρα και τδς αρχάς του. Δημοσιεύομεν κατωτέρω τδς σχετικές ενεργείας του κ. Ύπουργού και άλλων αρχών άπό τού σημείου εις τδ όποϊον εύρισκόμεθα κατδ την προηγούμενην μας έκδοσιν.

Ο κ. Ύπουργός εν συνεχεία προηγούμενων ενεργειών του κατόπιν της ύφ' ήμδν δημοσιεύσεως περιγραφής μετ' ελκόντων του σπηλαιού «Αγ. Σοφίας και της έν γένει λαμπρώς κτισμένης και χαλαρώσης τδς προσπάθειας του μέχρις επιτεύξεως τών άνωτέρω σκοπών, συμφώνως προς τδν χαρακτήρα και τδς αρχάς του. Δημοσιεύομεν κατωτέρω τδς σχετικές ενεργείας του κ. Ύπουργού και άλλων αρχών άπό τού σημείου εις τδ όποϊον εύρισκόμεθα κατδ την προηγούμενην μας έκδοσιν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Αριθ. πρωτ. 9628/2031.

Προς Τδν Έλληνικόν Όργανισμόν
Τουρισμού Δ)σιν Τουριστικών Τόπων

Διαβιβάζομεν συνημμένως την ύπ' αριθ. 58)26-8-55 άναφοράν του Προέδρου του Ίδρυματος Τουρισμού Κυθήρων ός και άντίγραφον του ύπ' αριθ. 46752)30-9-55 έγγραφου της Νομαρχίας Αττικής περί άνακηρύξεως της νήσου Κυθήρων ός τουριστικού τόπου και παρακαλούμεν διά τδ καθ' ήμδς.

Ο Ύπουργός
Γ. Ι. Ράλλης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
ΤΜΗΜΑ Βα

Εν Αθήναις τή 25 Όκτωβρίου 1955
Προς την Δ)ση της Έφημερίδος
«ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ»
Ποταμών Κυθήρων

Αριθ. πρωτ. 27562)Βα

Θέμα: Περί του Σπηλαιού Αγίας Σοφίας

Επί του δημοσιεύματος ύμδν εις τδ φύλλον ύπ' αριθ. 16)55 περί του Σπηλαιού της Αγίας Σοφίας σδς πληροφορώ ότι κατόπιν του ύπ' αριθ. 22013)Βα ήμετέρου έγγραφου δ Ε.Ο.Τ άπήλυθε τδ ύπ' αριθ. 22606)24732)27.9.55 έγγραφον προς τδ Ίδρυμα Τουρισμού Κυθήρων διά του όποιου ζητεί νά πληροφορηθή έν ύπάρχουν μελέται και προϋπολογισμοί διά: α) την τοποθέτησιν ύδρας εις την είσοδον του Σπηλαιού, β) την διαρρύθμισιν των έντός αυτού διαδρόμων και γ) τδν ήλεκτροφωτισμόν του έσωτερικού.

Μετά την λήψιν των αιτηθέντων στοιχείων δ Ε.Ο.Τ θδ επιληγήσῃ-έφόσον δυνηθή βέβαια ν' αντιμετώπισῃ τδς δαπάνας- την κοινότητα Μυλοποτάμου με την συνεργασίαν της όποιας θδ εκτελεσθούν αι εργασίαι αξιοποιήσεως του έν λόγω Σπηλαιού.

Ο Ύπουργός
Γ. Ι. Ράλλης

Εκ παραλλήλου δ Νομαρχίας Αττικής κ. Δεων. Παπαρηγόπουλος δεχθείς άναφοράν του δραστηρίου και προοδευτικού Ίδρυματος Τουρισμού Κυθήρων «περί τουριστικής αξιοποιήσεως της νήσου», προώθησε ταύτην προς τδ Ύπ. Προεδρ. Κυβερνήσεως συνοδευόμενη με άκρως εύμενη κρίσιν αυτού ύπερ του αιτήματο, τυχάνουσας της δεούσης εκτιμήσεως και της εύγνωμοσύνης των Κυθηρίων.

Εν συνεχεία ύπογραμμίζομεν τδ θερμόν ενδιαφέρον του Έλληνικού Όργανισμου Τουρισμού Ε.Ο.Τ., όστις άφ' ής ένεφανίσθησαν αι άνωτέρω ανάγκαι, επέδειξεν αληθή κανόνισιν και κατέβαλεν επίμονον προσπάθειαν προς επίλυσιν των, τούθ' όπερ μαρτυρεί αξιοσημείωτον δημιουργικήν ζωτικότητα έν' όφελεία της Έθν. Οικονομίας και προς τιμήν αυτού. Θδ ήτο παράλειψις εάν παρεβλέποντο αι διαρκείς και μέχρι θυσιών προσπάθειαι του Ίδρυματος Τουρισμού Κυ-

Η Γέννηση (εξολογραφία Νικόλα)

Ο «Κυθηραϊκός Τύπος»
εύχεται εις τούς άναγνώστας του εύτυχισμένο
τόν καινούργιο χρόνο

Η ΚΥΠΡΟΣ

Απ' άκρου εις άκρον ή Έλληνική Μεγαλόνησος φλέγεται. Φλέγεται άπό τδς εκρήξεις των βομβών τδς όποιας πυροδοτεί ή φλογισμένη δι' Έλευθερίαν ψυχή των Κυπρίων. Εν τῷ μεταξύ τδ Δονδίνον δμολογεί δι δ στρατάρχης Χάρτιγκ, διοικητής της Κύπρου... «έχασε τδν πρώτον γύρον»... Μα οι Άγγλοι θδ έπρεπε νά είναι βέβαιοι δι δ στρατάρχης των θδ χάσῃ και τδν «τελευταϊον γύρον»...

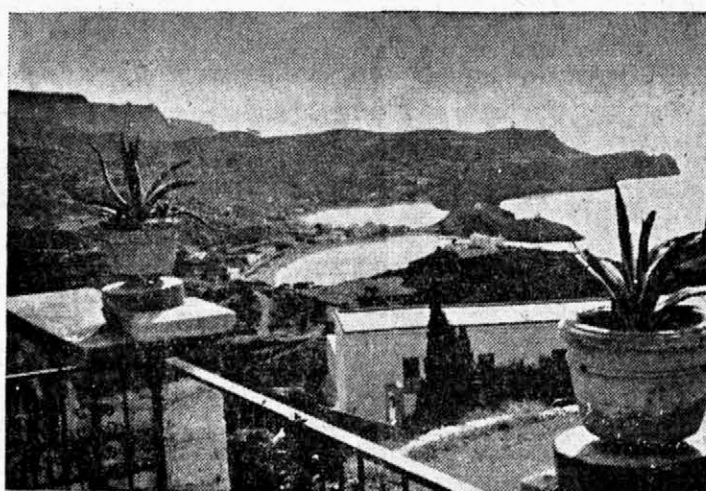
Η Έλληνική ψυχή και τδ Έλληνικόν αίμα πού ρέει εις τδς φλέβας των σκληρομένων αγωνιστών, έγκυώνται δι' αυτό. Η Κύπρος είναι Ελλάς. Καί Ελλάς και Έλευθερία είναι άκατάλυτα ήνωμένα. Όσοι ήγγόνσαν αυτό, άπέκτησαν πικράν πείραν της άγνοίας των. Πώς οι μεγάλοι μας «σύμμαχοι» άποπειρώνται νά τδ άγνοήσουν;

θήρων προς επίλυσιν των έν λόγω προβλημάτων μας, ός συμβαίνει και με πλείστα άλλα. Δι' άκαταπονήτων ενεργειών προς τδς διαφόρους Άρχάς διατηρεί τδ ενδιαφέρον άμείωτον και προάγει την ικανοποίησιν πλείστων άναγκών και προκαλεί την προσοχήν των συμπολιτών, οι όποιοι πρέπει νά είναι ύπερήμεροι διά την όργάνωσιν των αυτήν. Άξιον μνείας επίσης είναι τδ θερμόν πατριωτικόν ενδιαφέρον του ζεύγους των επιστημόνων κ.κ. Γεωργίου και Άννας Πετροχειλίου, διά την πρόοδον της νήσου έν γένει.

Η κ. Άννα Πετροχειλίου επισκεφθείσα προσφάτως τδ σπήλαιον Αγ. Σοφίας, ήσχολήθη επί δλοκλήρου έβδομάδα περίπου, προς εκπόνησιν μελέτης αξιοποιήσεως αυτού και σχεδίασιν κατόψεως ύπό κλίμακα 1:100.

Τέλος ή κοινότης Μυλοποτάμου όφείλει νά καταστή δ κεντρικός πυρήν της κινήσεως ύπερ του σπηλαιού, λόγω της προνομιακής θέσεώς της προς τούτο.

Τδ αντίθετον θδ εσήμαινεν κατάφωρον περιφρόνησιν των συμφερόντων και του εκπολιτισμού των κατοίκων μιας κοινότητος, κατ' επέκτασιν δέ δλοκλήρου της νήσου και αυτής της Έθνικής μας Οικονομίας. Μνημονεύομεν εξ ήθικης ύποχρεώσεως τδς λαμπράς προσπάθειας των ός άνω Άρχων, όργανώσεων και άτομων διά την πρόοδον και τδν εκπολιτισμόν του Κυθηραϊκού λαού, μετ' εμπιστοσύνης άτενίζοντες επί την τελικήν των επιτυχίαν, δλοψύχως εύχόμενοι όπως τδ παραδείγμα των εύρίσκει παντού και πάντοτε, ανταξίους μιμητάς.

Μια όραία άποψις του Καβαλιού κοντρ λουμύερ (Φωτο—Σοφίον)

10.000 ΟΚΑΔΕΣ ΣΙΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

ΤΗ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙ ΤΟΥ ΥΦ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ κ. Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗ

Κατόπιν άποφάσεως του Ύπουργικού Συμβουλίου τδ Ύπουργείον Έμπορίου διέθεσε ποσότητα σίτου διά τδς θρεινάς και άγόνους περιοχάς της Ελλάδος. Είς ταύτας κατόπιν εισήγησεως του Ύφυπουργού Έμπορίου κ. Δ. Αλιπράντη συμπεριελήφθησαν και τδ Κυθήρα διά ποσότητα 10.000 όκάδων. Συμφώνως τῇ σχετική άποφάσει ή ποσότης αύτη θδ διανεμηθή εις τδς άπόρους οικογενείας της νήσου μιας με τιμήν κατ' όκάν 3.80 δρχ. Ός όμως μδς άνεκόνωσαν δ Ύφυπουργός κ. Αλιπράντης ή άξία της διανεμηθησομένης ποσότητος σίτου θδ διναται νά καταβληθή παρ' έκάστου δικαιούχου και έναντι προσωποπικής του εργασίας εις κοινωνικήν έργα. Όμολογουμένως ή εύκολία αύτη είναι αξιοσημείωτος διότι ούτω ή χειρονομία της διανομής του σίτου και ή διά προσωπικής εργασίας έξόφλησίς του είναι ύπέροχος συνδιασμός πού όφείλει διττώσ τδν τόπον και έν γένει την χώραν. Είναι ή πρώτη φορά όπου τδ κράτος προβαίνει εις τοιαύτην χειρονομίαν προς τδ Κυθήρα και με τιοιούτον συνδιασμόν δι' δ και οι Κυθήριοι εύχαριστούν θερμώς και την Κυβέρνησιν και ιδιαιτέρως τδν κ. Αλιπράντην δ όποιος έκτός των ός άνω και έκ προσωπικής επαφής ήν μετ' αυτού έσχομεν άντελήφθημεν ότι κατέχει τόσον τδ Κυθηραϊκά σύγχερα παραβλήματα και άνάγκας ήδη δέ μοχθεί διά την επίλυσιν των, όσον άκριβώς εάν ήτο γνήσιος Κυθηρίος. Οι Κυθήριοι τδν εύγνωμονούν.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Π. ΜΕΛΙΤΑΣ

Είς ηλικίαν 60 έτών άπεβίωσεν έν Αθήναις δ γνωστός κυθηρίος επιχειρηματίας Ευάγγελος Π. Μελιτάς. Ο μεταστάς κάτοχος σεβάστης περιουσίας έν Αύστραλία και Αθήνας κατέλειπε ταύτην διά δημοσίας διαθήκης ός άκολουθώσ επί λέξει.

«Η έν Αθήναις άκίνητος περιουσία μου θδ περιέερχηται κατδ νύλην κυριότητα εις την έν Κυθήροις Ίερδν Μονήν της Παναγίας Μυτιδιώτισσης, τδ εισόδημα της περιουσίας ταύτης μετά τδν θάνατον πάντοτε της συζύγου μου θδ διατίθεται, διά την σπουδήν άνωτέρων των έν Κυθήρων άπόρων νέων έχόντων έφεςιν προς άνωτέρας σπουδάς κατδ την ύπόδειξιν της διοικούσης την Μονήν Έπιτροπής. Εν περιπτώσει καθ' ήν τδ έτήσιον εισόδημα ήθελε πλεονάσῃ τδ

δπόλοιπον νά διατίθεται ύπό της Μονής δι' άλλους εύγενείς σκοπούς κατδ την κρίσιν της Έπιτροπής».

Όσαύτως εις τούς άνεπιούς του Παν. Ν. Μελιτά Παν. Α. Μελιτά και Χαράλ. Μελιτά, ός και ύπηρεσίαν του Έλένην Χαλαραμποπούλου άναλόγως καταλείπει την έν Αύστραλία περιουσίαν του, την δέ έν Κυθήροις τοιαύτην εις τδν άνεπιόν του Εύθύμιον Μελιτάν.

Διά της ός ήνω διαθήκης δ μεταστάς εισήλθεν άσφαλώς και δικαίως εις την χορείαν των μεγάλων εύεργετών της νήσου και δι' έν τῇ μερίμνῃ του διά την μόρφωσιν των «άπόρων» Κυθηρίων νέων. Ο Κυθηραϊκός λαός εύγνωμονών θδ μνημονεύη αιωνίως τδν μεταστάντα και θδ εύχεται τδν έξ ύψους παραμυθίαν της σεβαστής κυρίας του και των συγγενών του.
Γ. Ι. Κ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ Η ΚΥΘΕΡΕΙΑ

Του κ. ΠΑΝ. Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ

(Συνέχεια άπό τδ προηγούμενο)

Αυτά λοιπόν γράφου, δ Ησίοδος στη Θεογονία και δ Όμωρος στα έργα του για την Κυθηρείαν Αφροδίτην.

Ο Ησίοδος είναι μεταγενέστερος άπό τδν Όμηρον και δάν θδ έπρεπε νά προηγηθή στη μελέτη μας έγινε όμως τδ αντίθετο διά τδν έξης άπλούστατον λόγον: Ο Όμηρος δέν έγραψε Θεογονίαν άλλ' άπλώς έκανε στα έργα του Θεολογίαν. Συνεπώς πολλοί μύθοι άπ' αυτούς πού άναφέρει είναι κατδ πολύ νεότεροι άπ' εκείνους πού άναφέρει δ Ησίοδος δ όποιος για νά γράψῃ την Θεογονίαν έπῆρε τδ ύλικόν του άπό τίς πανάρχαιες μυθοπλασείες.

Ας άφίσουμε όμως τώρα τούς ποιητές και άς δούμε τί γράφουν οι Ιστορικοί.

Ο Ηρόδοτος (Ιστορικός πού έζησε στα 484—410 π. Χ.) στο πρώτο βιβλίον της Ιστορίας του (Μούσα Κλειώ) και συγκεκριμένως στο Κεφάλ. 105 άναφέρει τδ έξης:

«Από εκεί βάδισαν (οι Σκύθες) για την Αίγυπτο. Όταν όμως έφτασαν στη Συριακή Παλαιστίνη τούς προαπάντησε δ Ψαμμήτιχος, δ βασιλιάς της Αιγύπτου και με δώρα και με παρακάλια τούς έπεισε νά μὴν προχωρήσουν πάρα πέρα. Όταν αυτοί γύριζαν πίσω κι' έφτασαν στην πόλη της Συρίας Ασκάλωνα, οι περισσότεροι Σκύθες προσπάσαν χωρίς ά περάσουν τίποτα. Αλλά μερικοί άπ' αυτούς έμειναν πίσω κι' έλεγε, λάτθαν τδ ναό της Ούρανίας Αφροδίτης. Κι' όσο μπωρώ νά ξέρω άπό τίς πληροφορίες πού έχω, δ ναός αυτός είναι δ αρχαιότερος άπό όλους τούς ναούς πού είναι άφιερωμένοι σ' αυτή τῇ θεά. Διότι και δ ναός της

Κύπρου άπ' εκεί έχει την αρχή του, όπως λένε οι ίδιοι οι Κύπριοι, και τδ ναό των Κυθήρων τόν έχτισαν Φοίνικες, πού πήγαν άπ' αυτήν έδώ τη Συρία».

Ο Παισαβανίας όμως (Περηνγητής πού έζησε στα 180 μ.Χ.) στα «Λακωνικά» του και συγκεκριμένως στο Κεφάλ. 23,1 γράφει:

«Απέναντι άπό τίς Βοιές (τά σημερινά χωριά Βάτικα και Λάχι) είναι ή νήσος Κύθηρα, πού άπέχει λίγο άπό αυτή την ήστρά, διότι ή πιδ κοντινή άκρη αυτής, ή Πλατανιστόνος (τδ σημερινό Κάβο-Σπαθί ή Κάβο-Μουδάρι), απέχει άπό την πιδ κοντινή άκρη αυτής της ήστράς πού λέγεται Όνου Γνάθος (δ σημερινός Κάβο-Μαλιάς) κάπου σαράντα στάδια (δηλ. 7.200 μέτρα σημερινά περίπου). Έπινειο των Κυθήρων είναι ή πόλη Σκάνδεια. Η πόλη Κύθηρα βρίσκεται στο έσωτερικό και άπέχει περίπου δέκα στάδια (δηλ. 1800 μέτρα σημερινά περίπου) άπό την Σκάνδειαν. Εκεί ύπάρχει και ιερό της Ούρανίας Αφροδίτης πού είναι πάρα πολύ άγιον και σπουδ. Έλληνες τδ πιδ αρχαίο ιερό αυτής της Θεάς. Τδ άγαλμα της Θεάς είναι ένα όπλι σμένο ξόανον».

Και δ ίδιος στα «Αττικά» του και συγκεκριμένως στο Κεφάλ. 14,7 γράφει:

«Εκεί κοντά βρίσκεται και τδ ιερό της Ούρανίας Αφροδίτης. Η λατρεία της Ούρανίας Αφροδίτης έπεκράτησε (έτσι μεταφράζουμε τδ ρήμα κα τδ σ τῇ τοῦ άρχαίου κειμένου) κατδ πρώτον τούς Ασσυρίους και άπ' αυτούς τῇν έπῆραν οι Πάφιοι της Κύπρου και κατόπιν οι Φοίνικες πού κατοικοῦσαν στην Ασκάλωνα της Παλαιστίνης. Απ' τούς Φοίνικες έμαθαν την λατρείαν της οι Κυθηριοί...».

(Η συνέχεια εις τδ επόμενο)

ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗΝ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

Η αμυγδαλιά αποτελεί σήμερα στην περιφέρεια Καραβά μια από τις κύριες καλλιέργειες, θα μπορούσε δε να αποκτήσει μεγάλη σπουδαιότητα και διά την υπόλοιπον Νήσον.

Τα εις χείρας μας στατιστικά δεδομένα αναβιβάζουν τον αριθμό των αμυγδαλοδένδρων εις όλην την Επαρχίαν εις 20.000.

Ινα ανταποκριθῇ επιτυχώς εις τον επιδιωκόμενον σκοπόν η καλλιέργεια της αμυγδαλιάς όπως και κάθε άλλη καλλιέργεια πρέπει να βασίζεται εις την συνδρομή των φυσικών αλλά και των τεχνητών παραγόντων της επιτυχίας.

Εν όψει των φυσικών παραγόντων είναι εύνοικοι εις την περιφέρειάν μας, δυστυχώς δεν παρέχονται από τους γεωργούς εις τα δένδρα αυτά περιποιήσεις, πράγμα που διαπιστώνεται εύκολα από α) την πτωχότερη έτησιαν βλάστησιν λόγω έλλειψως ύγρασις και τροφών β) από την κακήν υγείην κατάστασιν των αμυγδαλοδένδρων και γ) από την μικράν καρποφορίαν.

Εν όλίγοις τα δένδρα δεν τρέφονται καλά διότι δεν λιπαίνονται δηλ. πενούν δεν έχουν εις την διάθεσιν των δυνή ύγρασιαν χρειάζονται κατά τους θερινούς μήνας διότι δεν καλλιεργείται κατάλληλως το έδαφος διά να συγκρατή ταύτην δηλ. δειψούν και είναι πλήρη διαφόρων έντομολογικών και μυκητολογικών προσβολών δηλ. άσθενούν.

Θα αναφέρωμε εδώ τας κυριώτερας έργασίας που πρέπει να εκτελούνται διά να είναι δυνατόν να λέγεται ότι περιποιούμεθα την αμυγδαλιά.

Κλάδεμα: Παρά την επικρατούσαν αντίθετον άποψιν η αμυγδαλιά έχει μεγάλην ανάγκην κλάδεματος. Το κλάδεμα έχει την έννοιαν α) της κυρίας κλαδεύσεως κατά την οποίαν αφαιρείται από το δένδρον ποσσόντων βλαστησέων 10—50 ο) αναλόγως της καταστάσεώς του (δύον πιο άδύνατον το δένδρον τόσον μεγαλύτερα ή αφαιρείσι) διά να περιορισθύν αι εις θρεπτικά στοιχεία και ύδωρ άνάγκαι αυτού και επομένως να καλύπτονται εύκολώτερον και β) του καθαρίσματος εκτελούμένου ταυτόχρονως με την κλάδεσιν και κατά το οποίον αφαιρείται κάθε ξηρός, ήμιξηρος ή προσβεβλημένος κλαδίσκος και άραιώνεται το κέντρον διά να αερίζεται, φωτίζεται και διατηρηται ύγιες.

Το κλάδεμα εις την αμυγδα-

λιάν εκτελείται από του μηνός Σεπτεμβρίου μέχρι και του Δεκεμβρίου.

Καλλιέργεια—Λίπανσις. Η καλλιέργεια του εδάφους είναι απαραίτητος δι' ους λόγους και δι' την έλαιαν (συγκράτησις ύγρασις, καταστροφή αυτοφύου βλαστήσεως κλπ.) και πρέπει να εκτελεσθῇ διά δύο όργωμάτων ενός κατά φθινόπωρον και ενός κατ' άνοιξιν.

Η λίπανσις είναι επίσης απαραίτητος διά την παραγωγήν καλών έσοδεων. Πρέπει να δίδονται κατά δένδρον μια έως μιάνισυ όκ. 0—16—0 και 150 έως 200 δράμα έ. Καλλίον κατά τας πρώτας βροχάς του Οκτωβρίου και μία έως μιάνισυ όκ. έ. Αμμονίας κατά Δεκέμβριον—Ιανουάριον.

Καταπολέμησις έχθρών: Είναι άμύπηλα τα έντομα και οι μύκητες που προσβάλλουν την αμυγδαλιά. Η καταπολέμησις των προϋποθέτει επιμέλειαν, πρέπει δε να γίνεται συνδυασμένη δηλ. να χρησιμοποιούνται συγχρόνως πλέον του ενός φάρμακα διά την σύγχρονον καταστροφήν περισσοτέρων εκ των έχθρών του δένδρου αυτού.

Κατά τον χειμώνα θα αφαιρηται και θα καίεται κάθε ξηρά και άσθενική βλάστησις ως έπίσης οι όλίγοι καρποί που πιθανώς υπάρχουν επί των δένδρων ή υπό τα δένδρα και θα γίνη ψεκασμός με πυκνή διάλυση βορδιγαλιού πολτού (γαλακτοπυρεξ με άσβέστη) και χειμερινού πολτού.

Την άνοιξη θα επαναλαμβάνεται ψεκασμός με άραιωμένη διάλυση βορδιγαλιού καλόν είναι δύο φορές, μια όταν φουσκώσουν και είναι έτοιμα ν' άνοιξουν τα άνθοφόρα μάτια και μία όταν δέση και καθαρίζη ο καρπός.

Αργότερα πάλιν την άνοιξη ψεκασμοί με Ντι-Ντι-Τι.

Εκτός της επιβαλλομένης συστηματικώτερας καλλιέργειας της αμυγδαλιάς, επιβάλλεται έπίσης η επέκτασις αυτής. Υπάρχουν πάρα πολλά έκτάσεις καταλλήλως. Θα ήτο δυνατόν ο άριστός των δένδρων τούτων να υπερβή τον αριθμόν των έλαιόδένδρων και το εκ της αμυγδαλής εισόδημα να καταστή το πρώτον εις την νήσον.

Συνιστάμεν να φυτεύονται κατ' εύθειαν άμύγδαλα και πολύ ένωρίς το φθινόπωρον μετά τα Πρωτοβόρια.

Γεώργ. Καλλιέργιος

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

Ο Συνεταιρισμός Ποταμού κοντά στις τσάες Άλλας προσπάθειες του διά την άνύψωσιν του βιοτικού επιπέδου των άγροτών της περιφερείας του, οτραπεύει κατά το παρελθόν προς πολλάς κατευθύνσεις και επιτυχώς, έστράφη και φέτος προς την κατευθύνσιν του άχλαδιού με σκοπόν να προστατεύσιν τους παραγωγούς από την άθέμιτον εκμετάλλευσιν των ξένων εμπόρων οτινες πληρώνοντάς τους το προϊόν τουτο εις τιμάς λίαν έξευτελιστικάς το συνεκέντρωσαν για να πραγματοποιήσουν κέρδη τεράστια. Ούτω, κατόπιν υποσχέσεως παρά των κ. κ. Καταίνεα Τυροβόλα και Καπερώνη ιδυνόντων της Α.Τ.Ε. Γυθείου (έπισκεφθέντων τα Κύθηρα κατ' αυτός) χορηγήσεως εις ήμας δανείον προς τόν σκοπόν αυτόν λαβόντες δηλώσεις συμμετοχής υπό των παραγωγών έπελήφθημεν των σχετικών ένεργειών διά την συγκέντρωσιν ήτοι, την εξεύρεσιν καρασιών, άγοράν των άπαιτούμενων μέσων συσκευασίας κ.λπ. Πάντα ταύτα κατορθώσαμεν εις πολύ έλάχιστον χρονικόν διάστημα να πραγματοποιήσωμεν και ν' άρχήσιν η συγκέντρωσις την 8ην Αύγουστου ήτις έληξε μετά διήμερον συγκεντρώσαντες το ποσόν των άχάδων 6.600 ά-

χλαδιού κατά το πλείστον πρώτης ποιότητος, δίδοντες ως προκαταβολήν δύο και πενήντα δραχμάς κατ' άκον. Περαιτωθείσης της συγκεντρώσεως άπεστάλη εις Πειραιά και έποποθετήθη εις κατάλληλα ψυγεία. Το δε τρύντο, μικρού μεγέθους και κτυπημένο συγκεντρώσαντες και πωλίσαντες άπ' εύθείας έπετύχονμεν τιμήν τριών δραχμών κατ' άκον ήτις έδίδετο κατ' άρχήν υπό των εμπόρων διά τα άχλάδια πρώτης ποιότητος. Η παρακολούθησις του εις τα ψυγεία εύρισκόμενου διενεργείται υπό ειδικών της Α.Τ.Ε. και άντιπροσώπων μας. Ημερίς δε επαγρυπνώμεν προς εξεύρεσιν καλής αγοράς διά την διάθεσιν του. Μετά την διάθεσιν το επί πλέον υπόλοιπον θα διατεθῇ εις τους συμμετασχόντας παραγωγούς. Ας μή παραλείψη κανείς να σκεφθῇ ότι η τιμή που προσέφεραν οι έμποροι για κεινο που συνεκέντρωσαν όφελεται άποικιαστικώς και μόνον εις την ένέργειαν του Συνεταιρισμού διά την συγκέντρωσιν. Καί έν κατακλείδι προσθέτομεν ότι ο χρόνος έστις θα δικαιώσῃ τας προσδοκίας μας και τούς κόπους μας εύρίσκειται έγγύς, αλλά τότε θα επανέλθωμεν.

Παναγ. Σουρής

ΛΑΜΠΡΑ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ

Ός μάς έγνώρισεν η έπιτροπή της Ιεράς μονής 'Αγ. 'Ελέσης, οι έν 'Ολμπουρ της Αυστραλίας διαμένοντες νεαροί εκ Γεωργικών άδελφοί 'Ιωάννης και Γεώργιος Δημ. Βενέρη, άνέλαβον έξ έλοκλήρου τα έξοδα ήλεκτροφωτισμού της έν λόγω μονής. Αμφοτέροι μετηνάστευσαν εις Αυστραλίαν το 1948, είναι ηλικίας 22 και 20 έτών και τυγχάνουν άνεργοί των εις 'Αμερικην έγκατεστημένων ευεργετών της μονής κ. κ. Κοσμά και ευαγγέλου Βενέρη.

Η συγκινητική ευσεβής και παιρσιτική δωρεά των, συμβάλει τα μέγιστα εις τόν ευπρεπισμόν του ιερού καθιδρύματος και λαμπρύνει την νήσον όλόκληρον. Ιοβαρώς ένισχύουσα την έπικειμένην τουριστικήν αξιοποίησιν των Κυθήρων. Βεβαιώμεν τους άγαπητούς συμπατριώτας ότι όλόκληρος η νήσος είναι υπερέφανε δι' αυτούς, η δε παραδειγματική θεοσέβεια και φιλοπατρία των δια κατευθύνει τους άπογόνους των εις την εύθειαν δδόν της προόδου.

Ο Ναός του Σωτήρος Λειβαδίου (Φωτο—Σοφίου)

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Το θέμα μάς ενδιαφέρει όλους. Σήμερα που οριστικά πιά έχουμε στραφή προς τόν τουρισμό, τώρα που δραστήριοι συμπατριώτες μας έχουν άποδοτικά κινηθῇ για την τουριστική άναγνώριση του νησιού μας και που πολλά περιμένουμε από αυτήν, είναι καιρός έμεις οι μόνιμοι κάτοικοι του Τσιρίγου να έξετάσωμε προσγειωμένα το τι έχουμε κάνει προς τόν Τομέα αυτόν, μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων του νησιού, είτε σαν άτομα είτε σαν σύνολον.

Το θέμα μας είναι και επίκαιρο τώρα που πρόσφατες έχομε άκόμη της κρίσεις—όλες της κρίσεις κι όχι μονάχα της κολακευτικής—των ξένων που ήλθαν στα Κύθηρα το τελευταίο καλοκαίρι.

Η πρώτη λοιπόν έντύπωσις είναι γεγονός ότι μάς κάνει να φουσκώνουμε από υπερηφάνεια για την... δραστηριότητά μας. Δρόμοι δαιδαλώεις—κληρονομία των παπιδών μας—όδηγούν και στη πιο μικρή κατοικήμενη γωνίτσα. Δρόμοι που άσφαλτοστρώνονται από τόν τίμιο ιδρώτα των ξενητευμένων μας άδερφιών και που κάνουν κάθε ξένο να νοιώσῃ πως πατά σε τόπο άναμφισβήτητα πολιτισμένο. Μοναστήρια που ξεπαιρνούν κάθε προσδοκία για της ά νέσεις τους ιδανικά για παραθερισμό και άνάπαυσιν, κέντρα και σπίατα μοντέρνα σε έμφάνισιν, δίνουν την έντύπωσιν στον ξένο πως βρίσκεται σε 'Αθηναϊκό Προάστειο, ή δε φυσική όμορφιά του νησιού μας, η άσταμάτητη έναλλαγή του τοπίου, η ποιικιλία του χρώματος, η φιλόξενη διάθεση των κατοίκων και πίνω άπ' όλα η κατακάθαρη θάλασσα συμπληρώνουν της έντυπώσεως του εκδρομέα, του διαβάτη που σεύγει γοητευμένος, αναπολώντας νοσταλγικά το έικοσιτετράωρο που πέρασε και ένδόμυχα σχεδιάζει να ξαναρθῇ να μείνῃ και να χαρή περισσότερες μέρες της όμορφης τούτης

που είδε, να γνωρίσῃ και τ' άλλα αξιοθέατα του νησιού που περισσότερο τόν ενδιαφέρουν και που δεν πρόλαβε να έπισκεφθῇ. Αὐτή είναι λοιπόν η πρώτη έντύπωσις του κάθε ξένου, άναμφισβήτως κολακευτική. Έμεις όμως μάς ενδιαφέρει η δεύτερη έντύπωσις, η γνώμη εκείνων που μένουν για λίγες μέρες σιό νησί μας, που το γνωρίζουν κοντήτερα, καλύτερα και που φεύγουν δυστυχώς άπαρηγοημένοι.

Αγαπητέ μου άναγνώστα. Αυτό μη σε κάνει να άγανακτῇς. Μη την φοβάσαι την αλήθεια. Ο ξένος που έρχεται στον τόπο μας, δεν έρχεται για να θαυμάσῃ τους άσφαλτοστρωμένους μας δρόμους τα ήλεκτροφωτιστά μοναστήρια μας με ιά τρεχούμενα νερά τους και τα μοντέρνα μας σπίτια. Αὐτά τα έχει και στήν πολιτεία που μένει και όντας φυσικά συνηθισμένος σ' αὐτά, εύχαριστείται που τα ξαναβρίσκει εδώ πέρα.

Όμως άλλα πράγματα ζητά. Δειψά να δῇ ένα μνημείο, ένα ιστορικό τόπο ύποφερτά διατηρημένο, ένα γεωλογικό παρθέτο, λατρετά να έγκαταστήσῃ όμητήριό του σ' ένα από τα πεντάμορφα λιμανάκια μας και να γευθῇ από κοντά το λίκνισμα, το χάδι και την άμύρα της κατακάθαρης θάλασσάς μας με μιá βάρκα κι όχι Πλατωνικά από το μουράγιο μονάχα. 'Επίσης ξετρελλαίνεται με το νησιώτικο τυπο των καλιώτερων σπιτιών μας, όπου τα βρή, και δεν χορταίνει να τα θαυμάζει. Τέτοιον είδους τέφρας μολονότι θα μπορούσαμε με λίγη καλή θέληση έμεις οι τόποιοι να προσφέρουμε στους ξένους δεν το κάνομε.

Από που να πρωταρχίσω ν' άπαριθμήσω την άποριά μας για τόν ίδιο τόν τόπο μας δεν ξεβγαίω. Το Κάστρο της Χώρας, το μαργαριτάρι του νησιού που προκαλεί δέος στον έπισκέπτη είναι από καιρό άπόλυτα έγκαταλειμμένο—θαμένα τα κανό- (Συνέχεια εις την 6ην σελίδα)

Γεφύρι Κατουνηού—Λειβαδίον (Φωτο—Σοφίου)

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΡΙΗΜΕΡΟΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

Ο τριήμερος πυρετός είναι ένδημοσπειδική καλοήθης λοιμώδης νόσος όφειλομένη εις υπερδιηθητικόν ιδόν και μεταδιδόμενη διά των σκινιών C. Phlebotomus (Papatasi). Η έπίσας διαρκεί 2 ή 3—6 ήμέρας και σπανίως 9 ήμέρας. Παρουσιάζεται με ρίγος, ύψηλόν πυρετόν, έντονον κεφαλαλγίαν, διάχυτα άλγη εις τό σώμα, σφυγμόν έπιβραδυμένο και γαστρεντερικάς διαταραχάς. Έξάνθημα δεν σημειούται.

Η πτώσις του πυρετού σημειούται μεταξύ της 2ας και 3ης ήμέρας από της έκδηλώσεώς του. Κατά την άνάρρωσιν παρατηρείται μεγάλη άτονια δυσανάλογος δε προς την μικράν διάρκειαν της νόσου, ήτις άπολήγει πάντοτε καλάς.

Τριήμερου διακρίνομεν διαφόρους μορφάς: α) έλαφροτάτας, β) περιπατητικάς, γ) έντερικάς (διάρροιαν κλπ.) και δ) νευρικάς (παράλρημα, μηνιγγισμός).

Επιπλοκαί δεν παρουσιάζονται συνήθως.

Διαφορική διάγνωσις γίνεται από την γρίππην, τόν δάγγειον και την έλονοσίαν.

Πως προλαμβάνεται ο τριήμερος.

Καταπολέμησις των φλεβοτόμων (σκινιών) διά ψεκασμού των έστιών εκκολάψεως των και των έσωτερικών τοίχων των κατοικιών διά D.D.T.

Εστία εκκολάψεως των φλεβοτόμων είναι συνήθως τα ύψηλόν κμήρη των τοίχων, όρνιθώνων, κο- νικιλοφείων, σταύλων κλπ.

Ατομική προφύλαξις επιτυγχάνεται διά χρήσεως κουνουπιέρας με έξαιρετική λεπτάς όπάς. Θεραπεία: α) Διαιτητική: έλαφρά τροφή και άφθονα ύδρα. β) Φαρμακευτική: άναλόγως των συμπτωμάτων.

Κατά την άνάρρωσιν: τονωτικά, βιταμίναι και άνάπαυσις.

Σταύρος Γοββελάς, Ιατρός

Η ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΛΕΞΕΩΣ ΤΣΙΡΙΓΟ

Η λέξις Τσιρίγο είναι παραφθορά της έλληνικής λέξεως Κύθηρα. Πρίνματι από της έποχής των σταυροφοριών και της παρκαμής άφ' ένός του Βυζαντίου και της εισόδου άφ' έτέρου των Φράγκων εις την Άνατολήν, οι διάφοροι Εύρωπαίοι την απέ- δίδαν άρχικώς με τόν λατινικόν της τύπον Cythera, κατόπιν δε με τόν Ιταλικόν Citera, και έπειδή το νησί είναι μικρό με την λέξιν Citerigo.

Τόν τύπον Citerigo είχα την καλήν τύχην να συναντήσω,—ώστε να έπιβεβαιωθῇ η γλωσσική έρμηνεία—σε χάρτην του Φλαμανδού «κουμογράφου (γεωγράφου) Γεράρδου Κρέμερ, γνωστού υπό το έκλατινισμένο του όνομα—κατά

την συνθήκαιν της τότε έποχής—ως Γεράρδου Μερκάτορος, έκδοθέντα το 1570 περίπου. Συστολήν της λέξεως Citerigo άποτελεί η σημερινή Τσιρίγο και φαίνεται πως η συστολή αὐτή δεν έγινε από Έλληνας αλλά από ξένους.

Καθώς λοιπόν βλέπετε, ούτε πολύπλευρος ούτε μυθική είναι η καταγωγή της λέξεως, αλλά απλή και νέα. Χωρίς να έχω καταγίνει ειδικά, νομίζω ότι πρό της κατ' όλης της νήσου από τους Ένετούς η τοδύλαχιστον πρίν από τόν ΙΙ' αιώνα είναι άδύνατον να βρισκται ο συγκεκριμένος αυτός τύπος, για να μην πώ ότι δεν θα βρίσκειται ούτε πρίν από το 1570.

ΝΙΚΟΣ ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Η διεθνής φιλανθρωπική όργάνωσις Corso άποστέλλει εκ Νέας Ζηλανδίας κατόπιν έπιμόνων πατριωτικών ένεργειών του εδεργέτου της νήσου μας κ. Ευστρατίου Γαλάνη, διάφορα είδη ήματισμού διά τους άπόρους. Ας έχουν ύψ' όψιν των οι παραλήπται ότι ταύτα δεν απολυμαίνονται προηγουμένως και άς λαμβάνουν τα μέτρα των άμέσεως μετά την παραλαβήν.

Θέλετε να μάθετε εις ποίαν άνθροπική εύρίσκετο κάποτε η γεωργική παραγωγή μας; Διαβάστε.

Ο κ. Παναγ. Δημ. Σουρής, είχαν εις Προγγί μίαν έλαιαν, εις την κυοφάλαν της οποίας έσταυλίζοντο δέκα (άρ. 10) πρόβατα. Παρήγαγε κατ' έτος 20 μουζούρια έλξης, παραλάμβανε δε από το έλαιοστρίβον 100 όκ. λάδι. Έπειδή ήρλασε να ξηραίνεται άπεφάσισε να την κόψῃ, διατηρήσας με την έλαιαν της την θερμανσιν της οικίας του επί τρεις χειμώνας.

Έχομεν και δεύτερον παράδειγμα.

Εις την Παλιόπολιν υπήρχε συνία υπό την σκιάν της οποίας έτοποθετούτο κατά παράδοσιν 800 κοφίνια σταφύλια, άλλ' άς βάλωμεν ήμεις 400 και σε στοίτες.

Έχομεν και τρίτον παράδειγμα την χιλιετραχουδμήνην πορτοκαλίαν του Καραβά με τις 35 και πλέον χιλιάδες πορτοκάλια.

Έχομεν και δύο ακόμη παραδείγματα.

Εις θέσιν Γωνία-Φριλιγγιανικών υπήρχε μία έλγ'ά των Π. Παναγοπούλου και 'Αθ. 'Αρώνη ή οποία παρήγεν 30 περίπου μουζούρια έλαιόκαρπου και την άγκά- λιαζαν 7 άνδρες.

Επίσης ο κ. 'Ηλίας Μαυρομάτης είχαν έλγ'ά εις θέσιν Σόλακα—Ποταμού, εις τόν κορμόν της οποίας έμανδρίζοντο 7-8 πρόβατα.

Και τώρα: νάναι καλά τα τσάκκι' ο τόπος άς ρημάξῃ.

Ο Λεσσέψ μετέφερε πολλούς Κασίους εις Αίγυπτον κατά την κατασκευήν της διώρυγας του Σουέζ και τους όποιους κατόπιν

έγκατέστησεν εις την έρημον. Οι έναπομείναντες εις την νήσον κατηρώον την μνήμην του ως εξής:

Έάν θα ζούσε ο Λεσσέψ ήβηλα τόν δικάσω, που σπέντωσε την έρημον κι' έρήμωσε την Κάσο.

Οι Κυθήριοι όμως είναι έλοι «Λεσσέψ» και θ' πρέπει να... εύλογούν άλλήλους.

Κατά τινα χοροσπερίδα εις Ποταμόν, συνάκτης μας ήρώτησεν ένα των όργανωτών αὐ- τούς. «Γιατί δεν ύποστηρίζετε τους ντόπιους χορούς;» Καί έλαβε την ύψηλόφωνα απάντησιν. «Όχι καὺ μένε, μ' αὐτά θ' άσυχλούμεθα τώρα;» Παραπέμπομεν την απάντησιν ταύτην εις τήν συνεδίωσιν των άπανταχού Κυθρίων.

Ο σταθμός *Ενόπλων επαναλαμβάνει συνεχώς έλλείψει έτέρου:

«Ανάθεμα τις όμορφες άνάθεματες όδες βοήθα Παναίτσα μου τις Τσιριγοπούδες.

Δι' όνομα Θεού. Φτάνει. Ποι είναι οι βετεράνοι των λαϊκών μας τραγουδιών, της μουσικής και των χορών μας, Γιώργος Μουλός, 'Ιωάν. Κασίματος συνεχής δημώ- λος, Πάνος Φύλης, Τσαγκαρόβρεττός και 'Ιωάν. Τζ. 'Αργύρης;»

Ας κινηθύν το ταχύτερον διά την ήχογράφην της έν λόγω λαογραφίας μας διότι θα νομίσῃ κόσμος ότι άποτελείται από ένα και μόνον κομμάτι.

Μεγάλα προσπάθεια καταβάλλονται προς δημιουργίαν λαϊκού μπαλλέτου εις Κυθήρα, έλαι δρω άποσυγχάνουν εις Χώραν, Ποταμόν, Λειβάδι, Μητάτα και άλλα χωρά, προσκρούονται εις την άπροθυμίαν κυρίως των διδων. 'Ισως το εύρίσκουν ήθικώτερον, ή πλέον πολιτισμένο να χορεύουν, σάμπαν ράσμπαν και τζός. Όταν ο πολιτισμός κατεβαίνει από το κεφάλι στα πόδια, η ζούγκλα με τα παράγωγά της άποτελεῖ την πλέον συγχρονισμένην περιστάσιν. Βεβαίως μεν τας ίδις μας ότι μίαν ή μέραν θα έντρεπώνται διά την περιφρόνησιν την όποian έπιδεικνύουν σήμερον προς τους λαϊκούς μας χορούς.

Ο Μ Ο Ρ Φ Ι Α Κ Α Ι Π Ν Ε Υ Μ Α

ΘΕΜΑΤΑ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Πειραιεύς 17 - 9 - 55

Εφημερίδα «Κυθηραϊκός Τύπος»

κ. Τριφύλλη,
Διάβασα το φύλλον του Κυθηραϊκού Τύπου της 31 Αυγούστου 1955 και με την αλήθεια δεν μπορώ να μη γελάσω σαν διάβασα τας... συστάσεις σας προς ραδιοφωνικούς σταθμούς κατά τας οποίας μαντινάδα δημοσιευθείσα εις το φύλλον σας θεωρείται Κυθηραϊκή και απαγορεύεται να την μεταδώσει ένας σταθμός ραδιοφωνικός ως Κρητική. Κατ' αρχήν νομίζω ότι θα πρέπει διά κάποιου νομικού τρόπου να κατοχυρώσετε ως Κυθηραϊκήν κάθε μαντινάδα που γνωρίζουν οι Κυθηριοί να αποστέλετε δε φύλλα της εφημερίδας σας όπου δει για να μη χρησιμοποιούν άλλοι τις μαντινάδες που απλώς και μόνον γνωρίζουν οι Κυθηριοί και... κατοχυρώθηκαν ως Κυθηραϊκά δια της δημοσίευσής των εις την εφημερίδα σας!!

Αλλά συλλογισθήκατε ποτέ αν και ο Κρήτης θεωρήσουν ως λαογραφικών ολικών των τας ανά το Πανελλήνιον διαδεδομένους μαντινάδας των τι θα σας μείνι να δημοσιεύετε σεις ως Κυθηραϊκάς;

Φυσικά όχι σας γνωρίζουν οι Κυθηριοί. Διότι με τας τας γνωρίζουν δεν είναι και ιδικοί των. Άλλα; Εκείνοι που—σύμφωνα με το πνεύμα σας—θα πρέπει να μην τας γνωρίζουν... κανείς Κρητικός! Διότι αναμφισβήτητα στις μαντινάδες οι Κρήτες έχουν το βέτο, άσχετα αν δεν ενδιαφέρονται αν τις τραγουδούν άλλοι. Έχουν τόσες πολλές...

Άλλα προς θεού κ. Τριφύλλη σοβαρολογείτε;

Νικόλαος Κατριβάνος

Όπως αντιλαμβάνεται ο αναγνώστης απ' την ανωτέρω επιστολή, έμεινεν χαρακτηριστική η σάν λαογραφικές «άρπαχτρες», ο δε Κυθηραϊκός λαός στείρεται από καλλιτεχνική διάθεση και συννεπώς ανάξιος για καλλιτεχνική δημιουργία, ίσως γιατί έβαλε ετή σαρδέλλα στο κλουβί. Πιστεύουμε όμως ότι ο επιστολογράφος δεν κατευθύνεται από τοποικιοτικό φανατισμό ή κακή πρόθεση. Βρίσκεται απλώς σε άγνοια των πραγμάτων και για το λόγο αυτό το εξηγούμεθα. Πιστεύουμε ότι το «όρθως πράττειν» δεν είναι για γέλια ούτε για κλάματα. Και στην παρούσα περίπτωση, ο εύσυνειδητος καθορισμός του τόπου προελεύσεως μαντινάδων, δεν είναι στόχος για σαρκασμό. Σε περίπτωση δε διαφωνίας και κινήσεως (πρό παντός συνειδητής) για εξουδετέρωσιν της εν λόγω άρχης, γίνονται με κεφαλαία «Συστάσεις» γιατί ο ήθικος χαρακτήρας των αντιθέτων απόψεων, πρέπει να αναφοτεροβαρύνει και προηγουμένως το «νομικό».

Αν ο επιστολογράφος νομίζει ότι μεταβαπτίζουμε Κρητικές μαντινάδες, πρέπει να νομίσουμε κι' έμεις ότι επιδιώκει να μεταβαπτίσει τις Κυθηραϊκές.

Δεν μιλάμε για χρήσι επειδή ποτέ δεν αξιώσαμε «να μην χρησιμοποιούν άλλοι» τις μαντινάδες, αλλά να τις αναγνωρίσουν σαν τέτοιες. Κι' αυτό γιατί οι Κυθηριοί, δεν γνωρίζουν μαντινάδες «άπλως και μόνον» αλλά ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ μαντινάδες, είτε άρρεας αυτό, είτε θή. Μαντινάδες ειδικότερα που περιγράφουν κι' εξυμνούν τοπία, γεγονότα, περιστατικά, πρόσωπα κλπ. του νησιού μας, δεν φαντάζεται κανείς ότι μετεκλήθησαν Κρητικοί για τη σύνθεσιν τους απ' άφορη τη δικής μας... άναπνοης, ούτε και ότι για τις ύπολεπτες μαντινάδες μας έρωτικές, ξενιτιάς, προσωπικών χαρισμάτων και άρετών κλπ. χρειασθήκαμε έτεροννησίδες υπερχαλιτέχνες. Άρκετές μαντινάδες μας είναι το ίδιο διαδεδομένες «ανά το Πανελλήνιον», όπως και το περισσότερον λαογραφικό υλικό της Ελλάδος.

Δεν υπάρχουν δε μονάχα Κρητικές και Κυθηραϊκές, αλλά και μαντινάδες διαφόρων άλλων μερών. Το λαϊκό-πολιτικό δεκαπεντασύλλαβο δίστιχο με αυτότελες νόημα, είναι σχεδόν Πανελλήνιο. Για το λόγο η Κρήτη δεν έχει μόνη το βέτο στις μαντινάδες, αλλά και τα Κύθηρα και άλλα μέρη επίσης όπως όκριβώς στον Ο. Η. Ε. Έχουν εξ ίσου το βέτο τους οι Η.Π.Α. και το Λουξεμβούργο. Ακόμη και η λεζι μαντινάδα δεν είναι Κρητική κι' ούτε καν Έλληνική.

Αν ο Κρήτη αξιώσει αναγνώριση του λαογραφικού υλικού της, έμεις δεν πρόκειται να υποβληθούμε σε «συλλογή» αλλά οι άνδρες σε άμχανία, όταν μάθουν στο τέλος «τι θα μείνι για μας». «Σύμφωνα με το πνεύμα μας», όχι «θα πρέπει να μη γνωρίζη κανείς Κρητικός άλλ' αντίθετα οι Κρητικοί θα πρέπει να ξέρουν άρκετές Κυθηραϊκές μαντινάδες όπως οι Κυθηριοί ξέρουν περισσότερες Κρητικές, λόγω της συχνής έπαφής των κατά το πα-

ρελθόν.—Σωστά δε τονίζει ο κ. Κατριβάνος ότι με τας τας έμεις δεν θα πη πως είναι και δικές μας, με τη διαφορά ότι στο πρόσωπό μας αναζητεί κάποιους άλλους. Δεν μας χωρίζει τίποτε απ' την Κρήτη, έκτος από λίγα μίλια θαλασσινά.

Αν και βρισκόμαστε πιδ κοντά στην Πελοπόννησο, συγγενούμε περισσότερο με την Κρήτη, από αίτια Ιστορικά, γεωγραφικά (νησιώ), ψυχολογικά κ. ά.

Για τους λόγους αυτούς αγαπούμε τη λεβέντια Κρήτη μας περισσότερο ίσως από κάθε άλλο νησί της Ελλάδος. Παρακολουθούμε τις ραδιοφωνικές έκπομπές της μουσικής και των τραγουδιών της μ' αληθινή λατρεία, σαν να βρίσκεται ο ραδιοσταθμός Χανίων στα Κύθηρα. Πήραμε απ' την Κρήτη τους περισσότερους λαϊκούς χορούς μας, μ' ελαφρά παραλλαγή προς το άργόρυθμο. Δεν συμβαίνει όμως αυτό και με τα λόγια των μαντινάδων γιατί κάθε λαός μπορεί να τις φτιάση άρκει να παράγη από συνήθεια στο ίδιο καλούπι και να διαθέτη κοινό νοή και αντίστοιχες γνώσεις. Η ποιότητα τους εξαρτάται από την ένταση του δημιουργικού συναισθήματος.

Έχουμε την ίδια μουσική ψυχροσύνθεση και πλείστα κοινά σημεία και δεν είναι υπερβολή αν υποστηρίξουμε, ότι τα Κύθηρα είναι μικρογραφία της Κρήτης.

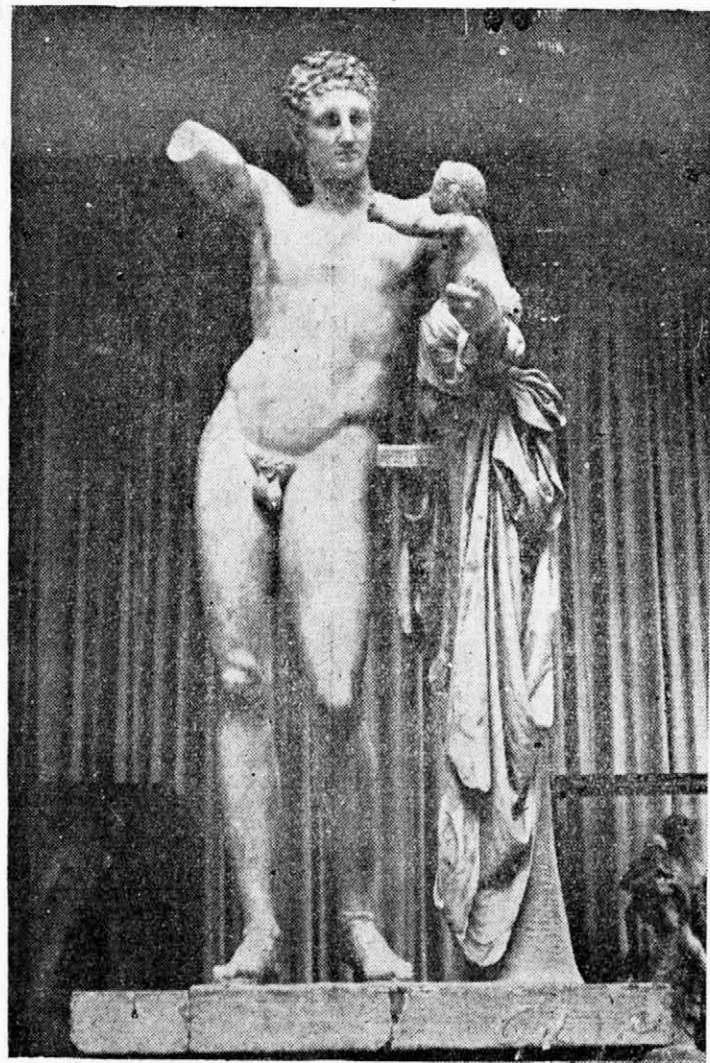
Η μουσική της Κρήτης και ο πολιτισμός της επέδρασαν βαθιά σε πολλές χώρες της Μεσογείου. Η μουσική της δονεί και συναρπάει την ψυχή των Έλλήνων, περισσότερο από κάθε άλλη. Η όμορφιά της πραγματικά έγγειρε τα όρια της θείας άρμονίας και προκαλεί συναισθήματα εδωαιμονίας ανέκφραστη. Χαρά στον Έλληνα που θα την έκφραση με λόγο και το μεγαλόρρυθμο του, θα συντελεσθή όπωδότητε κάποια μέρα. Η άθάνατη Κρητική λαογραφία, δοκιμάζεται όχι από Κυθηριούς, άλ' από Κρητικούς. Πρό καιρού, έκυκλοφόρησε κάποιο βιβλίο με τίτλο «Κρητικές μαντινάδες» και δοκιμάσαμε απογοήτευσι διαπιστώνοντες ότι ήσαν το περισσότερο στιχοπλοκές ένος Κρητικού. Και ραδιοσταθμοί άκόμη, ζητούν αυτόσχεδιες (προσωπικές) μαντινάδες, άρκει να είναι καλές. Και οι Κρητικοί γράφουν και στέρνουν άράδα τα στιχογραφήματά τους έκδος από έλαχίστες δημιουργικές εξαιρέσεις, όπως λίγες είναι και οι λαϊκές Κρητικές μαντινάδες εις το πρόγραμμά τους. Και μόνο μία αξιέπαινη πραγματικά προσωπική και μεμονωμένη ένέργεια έσημειώθη τώρα τελευταία με άποτέλεσμα να συγκεντρώση με σύστημα το άνεκτίμητο λαογραφικό υλικό της Κρήτης.

Η μαντινάδα χωρίς άμφιβολία, στην Κρήτη έρίξωσε πιδ βαθιά κι' εκεί απέδωσε τους πιδ θαλαρούς της βλαστούς. Κι' έμεις απ' την Κρήτη σήμερα το είδος αυτό κι' άπάνω στο μοτίβο του συνθέταμε δικά μας τραγούδια. Και δεν μπορούσε να γίνη άλλοις, γιατί λαϊκή καλλιτεχνική στείρότητα, είναι άφύσικο πράγμα. Κι' οι πιδ πρωτόγονοι λαοί κι' οι προϊστορικοί άκόμα των σπηλίων του Όριανί έδημιούργησαν και δημιούργουν καλλιτεχνικές παραδόσεις. Και όπως άρκετο ποσοστό της Έλληνικής λαογραφίας είναι άρκετά σκοτεινό ως προς τον τόπο καταγωγής του, το αυτό συμβαίνει και με τις Κρητικές και Κυθαράϊκές μαντινάδες ως ένα βαθμό. Και να πώς. Όπως είναι γνωστό το λαογραφικό υλικό ένος τόπου, είναι κατασπαρμένο σ' όλους σχεδόν τους κατοίκους του. Ό ένας ξέρει το ποτό, ο άλλος έκείνο. Όταν μερικοί απ' αυτούς μεταβούν σ' άλλον τόπο, μεταφέρουν έκεί το ποσοστό υλικού που κατέχουν. Κρητικοί μετακινήθηκαν στα Κύθηρα και Κυθηριοί στην Κρήτη. Μετέφεραν λοιπόν και οι δύο όσα κατείχαν πέρνοντας κενούργια άνάλογα, μέρους των οποίων η καταγωγή πέρασε στο άγνωστο.

Αποκλείεται όμως μετακλιματισί ολόκληρου του λαογραφικού υλικού ένος τόπου, γιατί θα έπρεπε να συνοδεύεται με ριζική μετακίνησι πληθυσμών. Για την έρευνα καταγωγής του υλικού αυτού, όταν δεν υπάρχουν στοιχεία πιδ θετικά, παίρνονται σαν βάση Ιστορικά, Ιδιωματικά κ. ά. Όταν λείπουν κι' αυτά, προτιμείται το μέρος που συνηθίζεται περισσότερο. Κι' όταν συνηθίζεται και στα δύο και στον ίδιο βαθμό, πέπλος μυστηρίου σκεπάσει την έρευνα.

Σίγουρα το ποτό συμβαίνει και στην παρούσα περίπτωση και προς τις δύο κατευθύνσεις και σε μικρό έννοείται βαθμό. Άρνούμεθα όμως κατηγορηματικά να δεχθούμε ότι Ικανό ποσοστό Κυθηραϊκών μαντινάδων είναι..... Κρητικές.

Με άποτροπισμό και άγανά-

Το εκπάλιον ώραϊότητος άγαλμα του Έρμου, το άθάνατον έργον του διασημου Αθηναίου καλλιτέχνην Πραξιτέλους εντοσκόμνον στο Μουσείο της Όλυμπίας. Το άγαλμα τοούτο έφιλοτεχνήθη περί το 340 π.Χ. ως σύμβολον της συμμαχίας της συναφθείσης μεταξύ Άρκάδων και Ηλείων. Το άγαλμα τοούτο παριστάνει τον θεόν άγγελιοφόρον να κρατά νήπιον τον Διόνυσον θέλοντας δε ν' άναπαύη εις τον δρόμον αποθέτει επί κορμού δέντρου την πολύπτυχον χλαμίδα του και στηρίζει τον άριστερόν του άγκώνα επί του κορμού Συγγρόνως δια της ύπωμας χειρός του επιδεικνύει εις τον μικρον σταφυλήν και κροούει κρόταλον προσπαθών να διασκεδάση αυτόν. Ουδείς καλλιτέχνης ένεσάρκωσεν εις το μέγαρον τοιαύτην τελειότητα νεανικού σώματος

Ε. ΣΟΦΙΟΣ

ΚΥΠΡΟΣ

Μιά κόρη στ' άφροστέφανο της θάλασσας ατλάζει
με την ματιά της άδειαν χροιάς
[χαρά και φως
[αδαστενάζει
[πλάτη θλιβερός.

Και πέρνουνε τα κήματα του πόνου
[το τραγούδι
[νο της σκληριάς
[άνταράζεται το
[λεύτερο λουλούδι
[το πουλί της μη-
[τρικής καρδιάς.

Έλπιδοφόρο μήνυμα κόρη μ' άγα-
[πημένη
[θα φέρη με το ράμφος του σάν
[της Έλιάς κλωνί
[δε πεθαίνει
[της λευτεριάς άτατολή μιά μέρα θά
[φανή

Και συ δικέ μας ήρωα περιήγαγε
[Κυπριώτη
[μιάς άλλης
[έποχης
[γεια σου αγωνιζόμενε μεγάλε πα-
[τριώτη
[μιάν ώρα που προτίμησες έλεύθε-
[της ζωής
[Αίσα Καβάκον

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Μίμη Κυριακίδη «ΠΑΛΗΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ» ποιήματα 1955

Μετά τα «Κύθηρα» του Πάνου Φύλλη, ένα άλλο ποιητάκι μοδ-
[ταν πολυ άγαπητό το «Ανατολή
[στα Κύθηρα» του φίλου κ. Μίμη
[Κυριακίδη (Γλυτσού) από τη συλ-
[λογή του «Φωνή της νύχτας» 1933.
[Ροδίζοντας σιγαλινά, ο ήλιος από

λαμπρόχυνε μ' ανταύγειες τα γάρ-
[γα νερά
[βροσταλίδες γλυκάναν τη συμ-
[πώνια τ' άγέρα
[και όλα τ' άνηθ ένοιώθαν στο θώρι
[του χαρά
[Η άλικη πορφύρα του σκορπιόν-
[ταν χρυσή
[και τραγουδούσαν γλυκά στα δέν-
[τρα τα φανέττα
[ήταν λαμπρός ο ούρανός κι' έμοια-
[ζε το νησί
[άκουαρέλλ' άνατολής με θεϊκά
[παλίσττα.

Και σήμερα, να που εξέδωκε
[και την τρίτη κατά σειρά συλλο-
[γή (γιατί είχε προεκδόσει και τις
[«Βιολέττες» στα 1928) με τον τί-
[τλο «Παλιές στιγμές» που πιθα-
[νόν να έδόθη για να εξηγήση ότι
[τα περιλαμβανόμενα ποιήματα εί-
[ναι μία έκλογη απ' την όλη στι-
[χουργική παραγωγή του.

Οι στίχοι του που διαλέγομε
[τυχαία.

Ματαιο φορτίο ή γνώση
[κι' όσα δάκρυα στεγνώσει
[μέσ' της σκέψης τής φωτιάς
[στη ζωή την παρωδία
[πιδ κοινή ή κωμωδία
[και τα μάκρη πιδ πλατεία.

Σε άδρό περίγραμμα, δείχνουν
[ένα χρυσό μέστωμα άρμονισμένο
[με την πείρα και την ηλικία του
[ποιητή και χωρίς άσκόπους έκζη-
[τήσεις.

Πολλά έξ άλλου είναι κι' εκεί-
[να που ως θεματάκια μας τρα-
[βούν όπως το «Μιά μικρή περι-
[πέτεια», «Ονειρος», «Σε προσέ-
[νω» λικνισμένα σε θύμηση γυναι-
[κών, το «Εμπρός» ένα παρορμη-
[τικό έμβοτήριο, το «άληθινο» με
[την αίσιοδοξία του, το σάν έλε-
[γειο «Ωδή» και το άληθινό, πιδ
[άλλοιώς να το πούμε; «Την βρο-
[χή την άγαστώ.

Άλλ' ο κ. Κυριακίδης είναι και
[δόκιμος σατωρικός ποιητής γνω-
[στός από πολλές εφημερίδες π'
[έγραψε με το ψευδώνυμο «Αλ-
[κιδιάδης». Έτσι ένα ξεχωριστό
[άνθολογιο της σατωρικής παρα-
[γωγής του έρχεται να κλείση τις
[σελίδες της ώραίας αυτής συλ-
[λογής.

Μιχ. Κ. Πετρόχειλος

Λ Α Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

ΚΥΘΗΡΑΪΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

— 109 —

Πέ τις τση μαντινάδες σου
[πé τις και ξαναπέ τις,
[κ' έγώμαι της ύπομονής
[κι' υπομονοομαι τις.

— 110 —

Τραγουδία μου να τραγουδω
[κι' άνε με έμπροστίσσης,
[στρωτό γαϊδούρι θά γενώ
[να με βαβαλίζεψης.

— 111 —

«Δειντες ν' άποφασίσουμε
[στον ποταμό να μπουμέ,
[γη πέρα να περάσουμε
[γη μέσα να πινούμε.

— 112 —

Ρόδο σαρανταμύροδο
[ψυχή θά παραδώσης,
[με τα δικά μου βάσανα
[γλεντάς που να μη σώσης.

— 113 —

Τά μερτοκούκουδά 'φαγα
[ζουμι τση δάφνης ήπια,
[άπόντες έμπερδεύτηκα
[στ' άγκαθερά σου δύχτια.

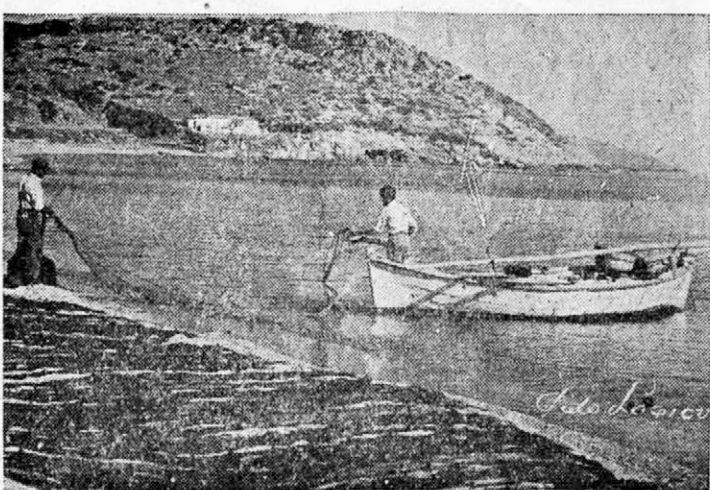
— 114 —

«Όντες σου θέλω θυμηθή
[μέσα στην κάμαρά μου,
[κλωστοβολώ την πέννα μου
[και σκίω τα χαρτιά μου.

κτιση άποκρούομε κάθε οικείο
[ποίσι ξένου λαογραφικού υλικού.
[Έτσι αισθάνονται και οι περή-
[φανοί Κρήτες.

Θά ήταν εύτόχημα δε, αν διε-
[νεργείτο λεπτομερής λαογραφική
[έρευνα στην Κρήτη και στα Κύ-
[θηρα, για την όριστική εξακρι-
[βωσι της αλήθειας.

Φ. Κάβος

Άγία Πελαγία: Πλούσιο δειχτιών
(Φώτο—Σοφίου)

— 121 —

Νάμουν άγέρας δροσερός
[νάμωνα στην αλή σου,
[ναπερνα το τσεμπερί σου
[από την κεφαλή σου.

— 122 —

Νάμωνα βρούσι νάπλενες
[νάμωνα γής να πάτεις,
[νάμωνα χρυσομάντιλο
[στά χέρια να με κράτεις.

Λαογραφική συλλογή του «Κυθηραϊκού Τύπου».

— 123 —

Νάμωνα κι' έντα νάμωνα
[χομπί του φουσταγιού σου,
[νάμωνα τουλαδάκι σου
[σαπάλετο του κορμού σου.

— 124 —

Καθρέφτη μου άδολο γυαλί
[κασέλα κλειδωμένη,
[κι' άλλάνα με τα λούλουδα
[και χώρα πανεμένη.

ΣΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Μεσα στα φύλλα της καρδιάς
[έστρησα μιάν άλτάνα,
[κι' έφύτρεψα γαρουφαλιά
[βιόλα και μαντζουράνα.

Πότιζα τη γαρουφαλιά
[ν' άνθιση να καρπίση,
[κι' άνάμενα βραδυ—ταχύ
[άνθω να μου χαρίση.

Κι' άπτης άπαρχίνισε
[τα λουλούδια να βγάξη,
[άλλος-ι-νός έπέρασε
[και τον άνθω του τάξει.

Και σάν τηνε κατάλαβα
[γι' άλλου να λουλουδίξη,
[άλλάγου τηνε πέταξα
[κι' ο νους μου άλλου γυρίζει.

Και σκάλιζα και πότιζα
[τη βιόλα τη βαμμένη,
[την κόκκινη και τη διπλή
[και την καμαρωμένη.

(Σ.Σ. «Όπως διαφέονται από το
[φαιά και βιόλα είναι ή άγαπητική και μαντζουράνα ή άγάτη γι' αυτές»
[ΔΗΜΟΤΙΚΟ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Το γάιδαρο—ν—έκρούβανε,
[και κείνος γκανομάχα.

Σάν έστρωθώ ο γάιδαρος,
[φαίνονται οι πληγές του.

Τ' άναμείλη τη γυναικα,
[ο γρηγόρης τηνε πέρνει.

Στις ένιά του μακαρίτη,
[άλλος μπαίνει μες το σπίτι.

Παίξε, παίξε το κοτέλι,
[κάνει την κυρά και θέλει.

Κόιτα πητα το Γενάρι,
[κι' άστακό τον Άλωνάρη.

Κάλλιο λάχνα με 'ρήνια,
[παρά ψάρια με τη γούνια.

Κείνα τα ψάρια τα καλά,
[τά φάγαν οι κουρούνες.

«Όπου τρέχει άναμαζώνει,
[κι' όπου κάθεται τζαρώνει.

Άνάθεμα δυο πράγματα,
[φτώχεια και γεροντάματα.

Τι να σου κάν' ή ζυγαριά,
[σάν είν' τα πέξα σκάρα.

Πού θέλει να ταξιδευτεί,
[περι γαλού κοιμάται.

Γέρο βοριά ταξίδευε,
[και νότο παλιάρη.

Κάλλιο πουλάκι του κλαδιού,
[παρά πουλάκι του κλουβιού.

Η δούσι νάνε ξάστερη,
[κι' ή άνατολή άς χιονίζει.

Κατά τον άντρα το σπαθί,
[κατά τη γρηά ή ρόκα.

Ο Μ Ο Ρ Φ Ι Α Κ Α Ι Π Ν Ε Υ Μ Α

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Ἐκ τοῦ Ἀρχείου τοῦ συνεργάτου μας
κ. ΝΩΝΤΑ ΔΕΛΑΚΟΒΙΑ
μέ ἐπιμέλεια ΠΑΝΟΥ ΦΥΛΛΗ

(Ἡ «Κυθηραϊκὸς Τύπος» ἀπὸ τοῦ φύλλου τούτου κάνει ἐναρξίν τὸν «ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΣΕΛΙΔΩΝ» ἐκ στοιχείων ἄντινα εὐγενῶς ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσίν μας ὁ κύριος αὐτῶν ἐκλεκτὸς συμπολίτης κ. Ν. Δελακοβίας.

Ἡ σημασία τῆς δημοσιεύσεως τῶν στοιχείων αὐτῶν εἶναι τεραστίᾳ ὡς ὁ ἀναγνώστης εὐθὺς ἀμέσως θὰ ἀντιληφθῇ, δι' ὃ καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν κ. Δελακοβίαν.

Σήμερον, μεταφέροντες κατὰ πρῶτον ἀντιγραφὴν χειρόγραφον ἡμερῶν ἀντιγραφῶν «ἰδιωτικῶν καὶ κοινωνικῶν συμβάντων» χρονολογούμενων ἀπὸ τοῦ 1870) τὸ πρῶτον δημοσιεύθην εἰς τὴν «Κυθηραϊκὴν Ἐπεωρῶσιν» τοῦ ἀειμνήστου Σπύρου Στάθη.

Ἱστορικαὶ τινες σημειώσεις καὶ λεπτομέρειαι πολιτικῶν τι-
νων μεταβολῶν, ἰδιωτικῶν καὶ
κοινωνικῶν συμβάντων, ὡς καὶ
τινῶν ἀτμοσφαιρικῶν καὶ φυσικῶν,
δηλαδὴ σεισμῶν βροχῶν
κ.λ.π. ἄντινα συνέβησαν ἐν τῇ
ἡμετέρᾳ πατρίδι τῇ νήσῳ τῶν
Κυθίων. Συγγραφέντα παρὰ
τοῦ συγχρόνου ἱερέως Γρηγο-
ρίου Ἱερομονάχου Λογοθέτου
τοῦ ἐκ Μυλοποτάμου. Ἀντι-
γραφέντα τὸ πρῶτον παρὰ τοῦ
κ. Ἐμμανουὴλ Μόμορη, ἀντι-
γραφέντα δὲ τὸ δεύτερον παρὰ
τοῦ ἱερέως Ἰωάννου Στρατη-
γοῦ (ὑποσημειώσις) (ἐν τῇ ἀντι-
γραφῇ διατηρεῖται ἡ γλῶσσα
τοῦ συγχρόνου ἡτις ἦτο καὶ ἡ
τοῦ ἐποχῆς, «ὁ ἀντιγράφας»,
παρ' οὗ, ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς ἀν-
τιγραφὸν).

Ἐν Μυλοποτάμῳ Κυθίων
τῇ 29ῃ Ἰουλίου 1886
(Κείμενον)

1780 Φεβρουαρίου 1ῃ ἡμέρᾳ
τῆς ἐβδομάδος Δευτέρα, ἐγένεν
ἐπανάστασις ἀπὸ ὅλους τοὺς κα-
τοικοῦς τῆς νήσου μάλιστα ἀπὸ
τὰ Μητῆα καὶ ἔξω, ἐναντίον
τοῦ αὐθέντος Πρεσβευτοῦ, Πέ-
τρου Μαρτζέλου, ὅπου ἦτο κα-
τοικημένος εἰς τῆς κυρῆς τὸ χω-
ρίον (δὴλ. τὸν Ποταμὸν) κάνον-
τας πολλὰς ἀδικίας καὶ μὴ ὑ-
ποφέροντας οἱ ἄνθρωποι ἐσυ-
λῆσαν πλῆθος στοχαζόμενοι
νὰ τὸν σκοτώσουν ὡς ἐγλύτω-
σε καὶ ὕστερα ἔγειναν μεγάλης
παίδως εἰς τοὺς δύο Καλου-
τζίους τὸν σὺν Τζωρτζῇ καὶ
Ἐμμανουὴλ τὸν υἱὸν τοῦ κα-
τοικοῦ Ἐμμανουὴλ Κασσιμάτην τὸν
Ραγγιονάτον, λέγοντας πὺς αὐ-
τὸ ἦταν ἡ αἰτία τοῦ σκανδαλοῦ
μέ μερικῶς ἀπὸ τὰ χωρία, ὡ-
στε τοὺς ἄνωθεν ἀρχοντας καὶ
δύο ἱερεῖς ἀπὸ τὸ χωρίον Παπ-
πᾶν Γεωργίου Ἀργῶν καὶ Παπ-
πᾶν Παναγιώτην Διανκῆν ἀ-
πὸ τὸν Ποταμὸν τοὺς ἐπῆραν
εἰς τὴν Βενετιάν καὶ τοὺς ἐβα-
λιν εἰς βάσανα μάλιστα τοὺς ἱε-
ρεῖς τοὺς ἐβάλαν εἰς τὰ καμα-
ρότα (ὑπογείους ὑγρούς καὶ σκο-
τεινοὺς θαλάμους) δὴλ. τὰς ἐρ-
κτάς) ὅπου ὀλίγον ἔλειπε νὰ
χαθοῦν ὡς ἐγλύτωσησαν καὶ ἤλ-
θαν ὅλοι με καὶ ὅλοι με πολ-
λὴν τοὺς ἐξοδίαν

1781 Σεπτεμβρίου 30 ἐσώθη
ὁ Δεσπότης Νεόφυτος Μιχαλά-
κης Καλουτζῆς, ἔζησε χρόνους
δ' ἑπτὰ καὶ μῆνας 5 πέντε Ἀρ-
χιερεῖς, λέγοντες πὺς τὸν ἐφαρ-
μάκωσαν με τὸν καφὲ ὁ ἀναγνῶν
Πρεσβευτὸς Μαρτζέλος ὡς ἂν
τοῦ ἦτον συγγενὴς ἦγουν κου-
νιάδος τοῦ ἀνωθεν Τζωρτζῆ
Καλουτζῆ.

1782 Ἰανουαρίου 15 ἤλθεν
ὁ νέος ἡγεμὼν Βιτζέντζος Μπέμ-
πος (Vicenzo Bembo).

1782 Μαρτίου 20 ἐχειροτο-

νήθη Ἀρχιερεῖς ὁ αὐθέντης
Ἀνθίμος Δεβούνης ἀπὸ τὸν
Μονεμβασίας Ἰγνάντιον καὶ εἰς
τὰς 22 Μαρτίου τὴν Μεγάλην
Τρίτην ἀνέβη εἰς τὸ ἐνδοξον
θρόνον τῆς Ἐπισκοπῆς Κυθί-
ων.

1783 Ἰουνίου 17 ἐσκότωσε
ὁ Μιχαὴλ Φυλίσκος τὸν ἀνε-
ψιὸν τοῦ δνόματι Δημήτρη, ἐ-
πιλεγόμενον Χιώτην καὶ ἐπῆγε
καὶ τὸν ἔφριξε εἰς ἕνα χαμα-
πὸν σκοτεινὸν καὶ βαθύτατον
καὶ ὕστερα ὁ Πρεσβευτὸς ἐξετά-
ζοντας τὸ ἔμαθε καὶ ἔδωκε γο-
σια δεκαοκτὼ (18) ἐνὸς Ζερα-
κιανοῦ (ἴσως Σαρακηνοῦ) δνό-
ματι Πόλος καὶ κρεμόντας τὸν
ἄλλοι με χονδρὰ σχοινία κάτω
ἐπῆγε καὶ τὸν ἤρξε μέσα εἰς
ἕνα σακκὶ καὶ τὸν εὐγυαλε τὸν
σκοτωμένον, 1784 ὕστερος Ἰου-
λίου ἤλθεν ὁ νέος ἡγεμὼν (Πρε-
σβευτὸς) Δαβὶδ Τριβιζάν.

1785 Μαρτίου 25 ἐσώθη ὁ
Βασίλειος Κασσιμάτης Ραγγι-
ωνάτος τοῦ Τζωρτζοῦ, αὐτὸς ἔκα-
μεν πολλὰς (δὲν συνεχίζει).

1785 Δεκεμβρίου 27. Ἡ
πρεσβυτέρα τοῦ παπᾶ Θεοδοῦ
Καρυθῆ υἱὸς τοῦ Δημητρίου
Γαλέξου εὐρισκομένη ἐγκαστρω-
μένη ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ γεννή-
σῃ λαμβάνοντας πόνους πολ-
λοὺς ἐφάνη ὅτι ἔδωκε τέλος ζω-
ῆς νὰ γεννήσῃ βεβαιόνοντας οἱ
Μαιῆδες ὅτι παιδί δὲν ἔχει.
Καὶ μετὰ τοῦτο τὴν ἐθάψαμεν
εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀθανα-
σίου εἰς τὸ καστὲλι τοῦ Μυλο-
ποτάμου εἰς τὴν Ἀρχίαν (ἐπε-
ξηγεῖ δι' ἀστερίσκου ἄρκα εἶ-
ναι: τάφος, Βυζαντινὴ λέξις)
ὅπου εἶναι ἔξω εἰς τὴν πόρταν
τῆς ἐκκλησίας. Ἐλέγετο δὲ Μα-
ρία.

1787 Ἀπριλίου 10 ἐπῆγαμε
εἰς τὰ Μητῆα ἀπὸ πάνω εἰς
τὴν γωνίαν καὶ ἐνεθρονίσσαμεν
με τὸν θεὸν τῶν τὸν Διδάσκα-
λον, τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Κυ-
ριακῆς ἦγουν τὴν ἁγίαν τράπε-
ζαν ὅπου ἦτον χαλασμένη.

1788 Σεπτεμβρίου 16 Σάβ-
βατον ἐσπέρως εἰς τὸν ἐσπερινὸν
ἐπέσε ἀστροπελέκι ἀπάνω εἰς τὸ
βουνὸν τῆς Ἁγίας Μονῆς μέσα
εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ὑπερα-
γίας Θεοτόκου μέσα ἀπὸ τὴν
πόρταν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἔκαυ-
σε τὸν ἐφημέριον παπᾶ Κοσμᾶν
Βιζάν Μαλακὸν καὶ ἕνα μα-
θητὴν τοῦ ἔως 13 ἐτῶν καὶ ἔ-
μειναν στὸν τόπον καὶ οἱ δύο
ἐκβάλλοντες πολλὴ αἷμα. Καὶ με-
τὰ τὸ ἐμάνθη ἡ ἐκκλησία δὲν
ἐλειτούργησαν ἔως ὅτου εἰς τὰς
26 τοῦ ἰδίου Σεπτεμβρίου ἐ-
σταίεν ὁ Δεσπότης κύριος Ἀν-
θίμος τὸν θεὸν μὲν πνευματι-
κὸν καὶ διδασκαλόν, πηγαίνον-
τας καὶ ἐγὼ συνοδεῖα τοὺς καὶ
ἡγίασε τὴν ἐκκλησίαν διαβάζον-
τας εὐχὲς κατὰ τὸ πρόπον.

1789 Δεκεμβρίου ἐσώθη ὁ
Δημήτριος Καρυθῆς Γκλέζος καὶ
ἀνοίγοντας τὴν Ἀρχίαν εἰς τὸν
Ἅγιον Ἀθανάσιον διὰ τὸν τὸν
βάλουν ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐκατα-
λάβαμεν ὅτι τὴν νύμφην τοῦ τὴν
παπᾶν ἐπὶ τὸν δνόματι Μαρίαν ὅπου
ἐσώθη εἰς τοὺς 1785 Δεκεμβρίου
27. (Σ.Σ. Βλέπε ἀνωτέρω τὴν ἡ-
μερομηνίαν) τὴν ἐνταφίσσαμεν
ζωντανὴν διότι μέσα εἰς τὴν
Ἀρχίαν ἐγέννησε τὸ παιδί καὶ
ἦτο συμφέρον εἰς τὸ κάτω μέρος
τῆς Ἀρχίας καὶ ἐφαίνεται τὸ κε-
φάλι τοῦ μετὰ μαλλιά ὁμοίως
καὶ τὸ συντόφι καὶ ἄλλα ση-
μεῖα ἀκόμη.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

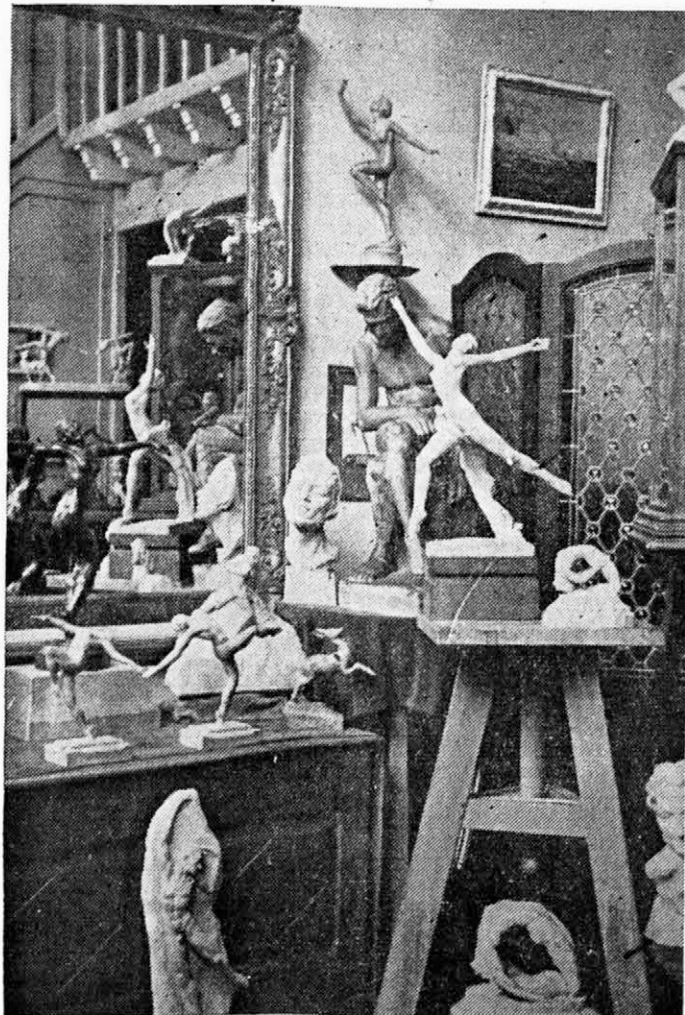
ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ἡ θέλησις καὶ ἡ αἰσιοδοξία
εἶναι οἱ δύο ἀπὸ τοὺς κυριώτερους
παράγοντας τῆς πραγματικῆς
ἐκπαίδευσης τοῦ ἀτόμου καὶ
ἀποτελοῦν τὰ φυσικὰ ἐπαυλόμενα
τῆς βαθύτατης πίστεως τὸ ἀνθρώ-
που ἐπὶ τῶν ἰδανικῶν τῆς ζωῆς
τοῦ.

Ὅλοι οἱ σοφοί, οἱ πνευματι-
κοὶ καὶ ἐθνικοὶ ἡνέται καὶ οἱ δη-
μιουργοὶ τῶν μεγάλων ἀκαταλύτων
ἐργῶν τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας,
ὅλοι οἱ ἐμπνευσταὶ ἐπιστήμονες
καὶ ἐφευρέται, πὺς ἔχουν νὰ πα-
ρουσιάσουν οἱ αἰῶνες καὶ πὺς διέ-
θεσαν δόξα τὴν ἰσχυρὰν τῶν
διὰ τὸν ἐκπολιτισμὸν, τὴν ἐξέλι-
ξιν καὶ τὴν πρόδοον τῆς ζωῆς ἐπὶ

τοῦ κόσμου τούτου, ὅλοι ἐνεπνε-
οντο ἀπὸ μίαν βαθεῖαν, ἐντονὴν
πίστιν, πρὸς τὴν μεγάλην ἐκείνην
«ἰδέαν» πὺς ἠκολούθησαν, εἴτε
ἐθνικὴν, εἴτε θρησκευτικὴν, εἴτε
ἐπιστημονικὴν, εἴτε κοινωνικὴν
καὶ κατ' ὅσον νὰ φθάσουν εἰς
τὴν πραγματοποιήσιν τῆς καὶ ἐμ-
ελευθέρωσιν, μετὰ τὴν τολμηρὰν καὶ
ἀποφασιστικὴν θέλησιν τῶν, τὴν
ὅποιαν συνάδου πάντοτε, ἕνα ἀ-
κατάβαστον θάρρος καὶ μία ἀ-
κούραστη αἰσιοδοξία.

(Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ βιβλίου
«Μελέται Ἑλληνικῆς Ἠθικῆς Ἀ-
γωγῆς» τοῦ Ὑψιπούργου Ἐμπε-
ρίου κ. Δημ. Ἀλιπράντη).

Τῇ φωτογραφία αὐτῇ μᾶς ἔφερε ὁ κ. Μ. Μυλωνόπουλος ἀπὸ τῆ Βαλ-
τιμῆς τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν τοῦ γλύπτου Ἐ. Καβάνου.
Εἶναι ἕνα χαρακτηριστικὸν κομμάτι τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ μεγάλου καὶ
καλλιτέχνη τοῦ Παρισι. Σχέδια, ἀγάλματα, ἔργα τέχνης, γιομάτα ζω-
κίνησι καὶ παλμοῦ, μᾶς δεικνύουν τὴν φλόγα τῆς ψυχῆς τοῦ τιμημένου
Συμπατριώτη πὺς σκέταται πάντα πλὴν σὲ κατὰ τὴν ἑκδήλωσιν
πνοῆς, ὅπως ἡ τῶν «Μαρκουτῆρων»

Δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ποιή-
μα με μικρὰν καθυστέρησιν, λόγῳ τοῦ
ἐπιγραμματικοῦ χαρακτῆρος τοῦ, τῆς
δυνάμεως καὶ περιεκτικότητος καθὼς
καὶ τοῦ ἀντιστοίχου λυρισμοῦ τοῦ.

Ο Χ Ι
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΟΧΙ! δὲν σκύβω τὸ κεφάλι
Ἐγώ!
τὴν ἀνίστη τὴν πάλιν
θὰ τὴ δεχθῶ
ΟΧΙ! δὲ θὰ λυγίσω
θὰ πολεμήσω
καὶ θὰ νικήσω
Δαβὶδ τὸν Γολιάθ θὲ ν' ἀντικρύσω
με μὴ σφετερισθῶ
Ἐγώ! Ἱστορία, Σαλαμίνα, Μαραθῶνα
τὸ 21 Εἰκοσάνα
Δόξα σ' ἐμένα
ΟΧΙ! δὲν θὰ λυγίσω
εἰς τὴν ἐκκλησίαν
θὰ πολεμήσω
καὶ θὰ νικήσω.

Κώστας Δελακοβίας

ΟΙ ΣΟΦΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Τὰ βέλη τοῦ ἔρωτα καὶ τῆς
Γυναίκας δὲν χτύπησαν μονάχα τοὺς
μερικῶς καὶ τὰς τοὺς σοφοὺς. Κι
ἂν οἱ μυριάδες τῶν μικρῶν ἐξοδεύ-
ουν κάθε μέρα τὶς σάρκες τοὺς καὶ
τῆς καρδίας τοὺς στὸ βωμὸ τῆς
θεᾶς τῶν Κυθίων οἱ σοφοὶ ἐξοδεύ-
ουν καὶ μυαλὸ πολλὸ γιὰ νὰ λυ-
σουν αὐτὰ τὰ μυστήρια. Τάλλουν
ἀραγε; Κι ἂν δὲ τάλλουν παρα-
τήρησαν πολλὰ).

Ὁ Ἀφροδίτη, τὸ κράτος σου τὸ
αἰώνιον κυβερνᾷ ἅπαν τὸ γένος τῶν
ἀνδρῶν.

Εὐριπίδης

Ὁ μῦθος τῆς ἀναδυομένης Ἀφρο-
δίτης μᾶς δείχνει, ὅτι ὅσο ὥρα καὶ
ἂν εἶναι μὴ γυναικῆ, πρέπει νὰ ἔχῃ
λίγο ἄλλας στὸ πνεῦμα καὶ λίγη τρι-
κυμία στὴ καρδίᾳ.

Ἄλφρεδ. Ντέ Μυσσέ

Ἡ ἐρωτικὴ ἐνθουσία εἶναι αὐτὴ καὶ
μόνη πὺς ἐξαγοράζει τὸν ἀπέραντο
πόνο τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου.

Α. Τραυλάντωνης

Ὁ ἔρως εἶναι ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς
τῶν γυναικῶν καὶ ἂν ἐπισπείδον εἰς
τὴν ζωὴν τῶν ἀνδρῶν.

Κα Ντέ Σταὲλ

Ο ΔΙΒΟΥΛΟΣ

Ἐνα δεντρί-ν- ἐπὶ τῇ
καθεμερινῇ καὶ σκόλῃ,
τὸρ' ἄλλωστε τῇ κλῶνους τοῦ
σὲ ἔξω περιβόλι.

Ἡδεῖα νάμουνα σοφὸς
νᾶξερα τὴ θεότη,
νὰ ἰδῶ πὺς καταντίζουσε
οἱ διβουλοὶ ἀνθρώποι.

Δίβουλε καὶ διπρόσωπε
θὰ σοὺ τὸ πῶ καὶ ὁμπρὸς σου,
ἐδὼ μιλεῖ τ' ἀχέϊλι σου
καὶ ἐκεῖ ν' ὁ λογισμὸς σου.

Τὰ λόγια σου νὰ ψεύνηκα
καὶ ὁ νοῦς σου νὰ σφετῆται,
καὶ ἡ γλῶσσα σου δὲν ὁμιλεῖ
τ' ἀληθινὰ ποτέ τῆς.

Καὶ ψέματα μ' ἀγκάλιαζες
καὶ ψέματα μ' ἐφιλείες,
θὰ πολεμήσω καὶ θὰ νικήσω.

† Σταῦρος Ἰ. Γερακίτης

Ὅχι ἔστιν οὐτε ταῖχος
οὐτε χρέμα οὐτε ἄλλο
δυσφύλακτον οὐδέν, ὡς γυνή.

Εὐριπίδης

Εἶναι λίγες οἱ τίμιες γυναῖκες
δὲν ἔχουν ὑπερβολὴν ἀπ' τὸ ἐπαγγέλμα
τοῦς αὐτοῦ.

Ροσφοῦκος

Ἡ γυναῖκα μοιάζει με τὴ θάλα-
σα. Σὲ παρασύρει μετὰ τὴν ὁλότητά
τῆς, γιὰ νὰ σὲ θάλῃ σὲ φουρτούνης.

Μπέρναρ Σὼ

Ταξίδι τοῦ μέλιτος εἶναι ἕνα τα-
ξίδι στὸς οὐρανούς, ἀλλὰ μετ' ἐ-
πιστροφῆς.

Ἀγνωστος

Τῶν ἡδῶν τὰ σπανιότατα γινόμε-
να μάλιστα τέρπει

Δημόκριτος

Δύο πράγματα θέλει ὁ ἄνθρωπος, κιν-
δύνους καὶ παιχνίδια. Γι' αὐτὸ θέλει
γυναῖκα, γιὰ εἶναι τὸ πῶς ἐπικίν-
δυνον παιχνίδι.

Νίτσε

Οἱ γυναῖκες εἶναι γκρεμοὶ σκεπα-
σμένοι με ἀθή.

Μπουαλό

Ἐπάρχουν μερικῆς γυναῖκες τόσο
προκλητικῆς πὺς σούρχειται νὰ φω-
νάζει: Χωροφύλακα πάροτες μέσα.

Α. Τολστόϊ

Περιοχὴ Λαγκάδας καὶ Ἀλμύνης ἀπὸ τοὺς πιδ μαγευτικοὺς
τόπους τοῦ νηιοῦ μας (Φωτο-Σοφίον)

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Καὶ πάλιν ὁ καὶ μὲς τοῦ μου-
μοῦ. Καταχωροῦμεν ἀγιοπελαγι-
τικῆς μαντινάδας πὺς ἀκούσαμεν
ἐσχάτως, κατὰ τὴν ἀναχώρησιν
μερικῶν συμπολιτῶν διὰ τὴν μα-
κρυνὴν ξενετιάν.

Μισεῦτε καὶ τὰ πουλιὰ
κλαῖνε τὸ μισερὸ σας,
κι' ἕνα πουλὶ καλὸ πουλὶ
τὸν ἀποχωρισμὸ σας.

Μισεῦτε κι' ἡ γειτονία
θὰ γένῃ παρεκκλησί,
κι' ὄντες θένα ξανάρθετε
γιὰ αἶς θὰ λειουργήσῃ
Τ' ἀσπὶ καὶ τὸ μάλαμα
πὺς σήκωσαν τὸ νοῦ σας,
μὰ πέτρα δὲν ἀξίζουσε
τοῦ χαμηλοσπιτιοῦ σας.

Ἐποδειγμα συζυγικῆς ἀλλυλε-
γύης:

Μεσαρτίης ἐγκατέλειπε τὴν γυ-
ναῖκα τοῦ «στὸν κρέββατο» ἀρ-
ρωστη βαρὶ, διὰ νὰ βοσκῇ τὰ
ζῶα του. Συναντήσας ὁμοχώριον
τοῦ εἶπεν εἰς αὐτόν:

«Πῶς κομπάρε νὰ ταῖσω τὰ
ζῶα τὰ μὴν τὰ χῆσω κι' αὐτὰ,
γιὰτὶ ἡ γυναῖκα μου εἶναι πὺς
εἶναι τοῦ ψόφου».

Ἐπανακάμψας μετανάστης ἐξή-
γησεν πληροφῶρᾳ διὰ κάποιον
γνωστὸν του, ὑποβαλὼν τὴν ἐξῆς
ἐρώτησιν:

«Πόσους λιρῶν, ἄνθρωπος εἶναι;»

Ἐωμερτίης διεφῆμιζεν εἰς ὁμο-
χώριον του, τὶς ρεγγες ἐνὸς κατα-
στήματος. «Πᾶρε κυρ-Κυριόκο-
μου, εἶναι μπουνιὰ καὶ συχώριο·
ἔφαγα μίαν μετὰ τὴν γυναῖκα μου
ἀπὸ βραδὺς καὶ μὰ τὸ θεὸ ἐλυσ-
τάξαμε ὅλη νύχτα».

Ἀπὸ μίαν... ἐκπομπὴν τοῦ τε-
λάλη Ποταμοῦ:

«Λοιπὸν, εἴπαμε καὶ λέμε.
Τὸ πατόρι θὰ περάσῃ στὴ δὲ τῶ
γιὰ τὸν Περαιά.

Ὁ Κατσούλης ἔχει ἕνα τραγο
σοῖλῃ.

Σήμερις ἡ δημοκρασία γιὰ τὴ
ἀλουταρές.

Τοῦ Τσότρα ὁ κῆρος εἶναι «σερ-
νικός».

Ἡθελε νὰ πῇ «ξενικός».

Ὁ κυρ Κώστας ὠδήγησε τὰ
ζῶα εἰς τὴν βοσκὴν. Ἀργὰ
τὸ βράδυ ἀπεκοιμήθη κάτω ἀπὸ
ἕνα δένδρον καὶ τὰ ζῶα ἐπέστρε-
ψαν μόνα.

Ἡ κερά Κώσταινα, καταλη-
φθεῖσα ὑπὸ δικαίας ἀνησυχίας,
ἐξεσήκωσε τὸ χωριό, τοῦ ὁποῦ
οἱ κάτοικοι ἐξῆλθον σὺν γυναιξί
καὶ τέκνοις με φανάρια πρὸς ἀνα-
ζήτησιν τοῦ εξαφανισθέντος, ἔχον-
τες ἐπὶ κεφαλῇ τὴν ταλαίπωρον
σύζυγον, ὀδυρομένην.

«Ἀχ, Κωστήκη μου τάδεπα
γὼ τὰ μαῦρα δνείρατα. Ἀγία μου
Μόνη νὰ τὸν βρῶ, κι' ἀσπῆμεν
θὰ στονε φέρω. Μετρυδιώτισσά μου
νὰ τὸν βρῶ, μαλαματένιο θὰ στονε
φέρω.

Κώστα οὐ, οὐ, οὐ, οὐ, οὐ, οὐ.

Ἀφουπνισθεὶς τέλος ὁ Ραχατῆς,
ἤκουσε τὰς τραγικὰς ἐπιλήσεις
καὶ ἀπήντησε μετὰ τὴν βροντώδη
φωνήν του.

οὐ, οὐ, οὐ, οὐ, οὐ, οὐ, οὐ, οὐ.

«Ὀὐξὲς καὶ ξερός» ἐδρυχήθη
ὡς μαινὰς ἡ συμβία.

Καὶ ἔφαλεν εἰς τὸν φουκαρᾶν
τὸν ἀναβαλλόμενον.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χ. Ν. Θεσσαλονίκη. Ἐλάβα-
μεν ἐκλεκτὴν συνεργασίαν σὰς ἡ
ὅποια εἶλε καταχωρηθῇ προσε-
χῶς εἰς δύο ἐκδόσεις. Ἀποφεύ-
γετε κατὰ τὸ δυνατόν τὰ μακρο-
σκελῆ κείμενα, πέραν τῆς μίας
καὶ ἡμισίας δακτυλογραφημένης
σελίδος κόλλας διαγωνισμοῦ. Τὴν
αὐτὴν θερμὴν σύστασιν ὑποβά

Τὴν 8ην Ὀκτωβρίου περὶ ὥραν 2 π. μ. ἐξέσπασε σφοδρὰ θύελλα καθ' ὅλην τὴν νῆσον, με συνεχῆ πτώσιν κεραυνῶν. Ἐπληροθύνη νεροποντὴ ἀσυνήθους ἐντάσεως καὶ μορφῆς προξενήσασα ζημίας εἰς καρποφόρα δένδρα καὶ τοίχους, εἰς δὲ τὴν χώραν κατεκλείσθησαν μερικά ὑπὸ γεία. Ὡσαύτως τὴν 18ην πρὸς 19ην Νοεμβρίου καὶ ὥραν 3-3 1/2 μ. μεσσηνικὴν νέα ισχυροτέρα θύελλα διήλθεν ἐκ Φελοῦς-Καλίου-Μυλοποτάμου καὶ Μητάων, εὐτυχῶς ἐξωθί τῶν ἀνωτέρω χωρίων, μετρίμην ἀγρίων πουλιῶν. Τὸ θέαμα τῆς καταστροφῆς ἦτο ἀληθὺς

ἱλιγγιώδη ταχύτητα καὶ συνοδευομένη με βοήν, καὶ καταρατώδη βροχήν. Τὰς μεγαλύτερας ζημίας ἐπροξένησε παρὰ τὸ χωρίον Κυπριωτιάνα ἐνθα κατέρριψε τοίχους, ἐξερύσων 27 μεγάλα κρηπίδια, 15 περίπου ἐλικοδένδρα καὶ πλήθος ἄλλων ἡμέρων καὶ ἀγρίων δένδρων καὶ ἔθραυσε κλάδους εἰς ἐκατοντάδας τοιούτων, παρέσυρε δλοκλήρους κορμούς καὶ κλάδους εἰς μεγάλην ἀπόστασιν καὶ ἐφόνευσε ἱκανὸν

πρωτοφανές, προκαλοῦν καταθλιπτικὰ συναισθήματα τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας πρὸς τῆς ἀχαλινώτου ὀργῆς τῶν φυσικῶν δυνάμεων. Αἱ ἀνωτέρω φωτογραφίαι ληφθεῖσαι παρὰ τὸ χωρίον Κυπριωτιάνα, παρέχουν ἀρκετὰ εὐγλωττον εἰκόνα. Διακρίνονται εἰς αὐτὰς ὁ πρεσβύτερος Στάης Β. Κυπριώτης, τὰ τέκνα αὐτοῦ Εὐαγγέλια καὶ Ζαχαρίας καὶ ὁ νεαρός Εὐστράτιος Κυπριώτης.

ΔΩΡΕΑΙ

Πρὸς δλοκλήρωσιν τῆς λαμπρᾶς χριστιανικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀνακαινίσεως τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἁγίας Ἐλένης, προσεφέρθησαν τὰ κάτωθι ποσά εἰς χρήμα: Θεόδ. Μεγαλοκονόμος ἐξ Ἁγ. Πελαγίας δρχ. 50, Σταμ. Δ. Φατσαῖα ἐκ Λειβαδίου δρχ. 50, Γρηγορία Μιλιγκάκη ἐκ Λειβαδίου δρχ. 50, Ἀνδριάντα Ραπτάκη ἱεράς Αὐστραλίας 5, Ἄννα Μανέα ἱεράς Αὐστραλίας 5, Διον. Τσαμπράς ἐξ Ἀφρικῆς λίρ. Ἀγγλ. 1, Ἀγνώστος ἐξ Ἀμερικῆς μέσω Γ. Πετροχέλου δολλάρια 5 καὶ Ἰωάννης Ε. Καλλιγέρος ἐξ Ἀμερικῆς δρχ. 150.

Εἰς εἰδὴ: Φρόδος Μασσέλου 5 ὀκ. ἐλαίου, Νικόλαος Γ. Βενέρης 31 1/2 ὀκ. κηροῦ, Κική Κασσιμάτη 1 διπλό κρεβάτι με στρώμα, Δημήτρη Γονιδίου 1 ντιβάνι με στρώμα καὶ Εὐαγγελία Καρατζά 12 πετατέες φαγητοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς μονῆς συγκαίρει θερμὰς τοὺς ἀνωτέρω διὰ τὰς θεοσεβεῖς προσφορὰς τῶν,

— Ὁ ἐν Αὐστραλίᾳ διαμένων κ. Παν. Καλοκαρινὸς ἀπέστειλεν πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ σχολικοῦ ταμεῖου τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Φρασιῶν 16 λίρας Ἀγγλίας. Ὁμοίως ἡ διδασκάλα κ. Καλλιόπη Πετροχέλου διέθεσε 5 λίρας εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος ἐπὶ Αὐστραλίαν ἀνδραδέφου τῆς Παν. Πετροχέλου.

Τὰ μέλη τῆς ἀνωτέρω Ἐφορίας καὶ οἱ κάτοικοι Φρασιῶν ἐκφράζουσιν πρὸς τοὺς εὐγενεῖς δωρητὰς θερμὰς εὐχαριστίας.

— Τὴν 16ην Ὀκτωβρίου ἐγένετο εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Βιαραδίκων ἡ μνησιαὶ συγκέντρωσις τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Κηδεμόνων τῶν μαθητῶν.

Μετά τὴν γενομένην συζητήσιν διὰ τὰς ἐπιδόσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὰ μαθητήματα, παρουσιάσθησαν καὶ τὸς σχολικῆς Ἐφορίας, ἐγένετο διανομὴ δώρων (γραφικῆς ὕλης) εἰς ὅλους τοὺς μαθητὰς τοῦ σχολείου, ἅτινα ἀπέστειλεν ὁ ἐν Πειραιεὶ ἐγκαταστημένος συμπολίτης κ. Κων. Τσικλάς, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ δῖος τοῦ σχολείου κ. Ἰωάν. Μασσέλος ἀνέγνωσεν ἐπιστολὴν τοῦ δωρητοῦ δι' ἧς γυμνοῦται ὅτι τὰ δώρα ταῦτα προέρχονται ἀπὸ τὸ ὑστέρημα τοῦ καὶ ἡ χειρονομία τοῦ αὐτοῦ οὐ φέρεται εἰς ἐπίγνωσιν ὑποχρεώσεως τοῦ δωρεῖ ἔνθου τοῦ σχολείου καὶ τοῦ μαθητῆ τοῦ ἀγαπημένου τοῦ χωριοῦ, ἐκ τοῦ ὁποῦ κατατάσσεται. Μετὰ ταῦτα συνετάγη πρακτικὸν δι' ὃ πάντες οἱ παρευρισκόμενοι ἐξέφρασαν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῶν πρὸς τὸν εὐγενὴ δωρητὴν, εὐχρηθέντες ὅπως τὸ συγκινητικὸν τοῦ παραδείγματος εὐρὴ μίμηται, πρὸς εὐδόξωσιν τοῦ δυσκόλου καὶ σοβαρώτατον σχολικοῦ ἔργου.

— Ὁ ἱατρός κ. Δημ. Ἰ. Πετρόχειλος προσέφερεν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγ. Ἐλεούσης Φρασιῶν δρχ. δύο χιλιάδας (ἀρ. 2.000) εἰς μνήμην τῆς μητρός καὶ ἀδελφοῦ τοῦ Μάρκου.

— Ὁ κ. Λεωνίδας Σταυριανᾶκος προσέφερεν εἰς τὴν μαθητικὴν βιβλιοθήκην Γυμνασίου Κυθήρων 7 μαθητικὰ βιβλία πρὸς διανομὴν εἰς ἀπόρους μαθητὰς.

— Ὁ κ. Γεώργιος Κουρεμπανᾶς προσέφερεν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Κυθήρων ἡ Μυρτιδιώτισσα δρχ. 100 εἰς μνήμην Σταματίνας Πετροχέλου.

— Ὁ ἐν Ἀθῆναις διαμένων κ. Βασίλειος Δ. Μαλλάνος ἀπέστειλεν εἰς τὸν νατὸν τοῦ σπηλαίου Ἀγ. Σοφίας Μυλοποτάμου ἐν αἰδηρὸν κιβώτιον διὰ τὰς συνδρομὰς τῶν προσκυνητῶν καὶ ἐπισκεπτῶν διατιθέμενας πρὸς συντήρησιν τοῦ νατοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ Ἀγ. Χαραλάμπου, συγκαίρει τὸν εὐγενὴ δωρητὴν.

— Κατόπιν συντόνων ἐνεργειῶν τοῦ φιλανθρωποῦ καὶ προοδευτικοῦ συμπολίτου κ. Εὐαγγέλιου Α. Σουρῆ συνήχθη ἐ.α. πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συγγενεῖς τοῦ ἀπέστειλαν εἰς αὐτὸν οἱ ἐπόμενοι δρχ. 16.385 ἐν συνόλῳ, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιτελέσθησαν τὰ κάτωθι ἔργα.

Ἀνεκαινίσθη ἐξ ὀλοκλήρου τὸ ἐν τῷ δυτικῷ τμήματι τοῦ περιβόλου τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου εἰς Γερακάρη παλαιὸν κτίριον διαστάσεων περίπου 11Χ4Χ4 εἰς τὸ ὁποῖον στεγάζεται ἡ δὴ τοῦ δημοτικῶν σχολεῖον Γερακάρου καταστάν ἄρτιον ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως φωτισμοῦ κ.λ.π. Ὡσαύτως

ἐγένετο συμπλήρωσις τοῦ μικροῦ τοῖχου τοῦ περιβόλου, ἀπεχωρίσθη ὁ ναὸς ἀπὸ τοῦ συνεχομένου νεκροταφείου, τοιουτρόπως δὲ ἀπετελέσθη ἐν ἀληθῶς ἐξωραϊσμένον σύνολον εἰς πλήρῃ ἁρμονίαν μετὰ τὸ ἄκρως θεαματικὸν περιβάλλον τοῦ ἁγίου λεπτομεροῦς περιγραφῆς τὴν ὁποῖαν μᾶς ἀπέστειλεν ὁ κ. Σουρῆς καταχωρηθσομένην προσεχῶς εἰς τὸ φύλλον μας. Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἐπετεύχθησαν μετὰ τὴν φιλότιμον βεβαίως ἐνίσχυσιν διαφόρων εὐγενῶν συνδρομητῶν, κυρίως ὅμως μετὰ τὴν ἀσκήτως ἐντόνον καὶ συνεχεῖ προσπάθειαν ἐνὸς ἀνθρώπου τοῦ συνήχον κ. Εὐαγγέλιου Α. Σουρῆ ὁ ὁποῖος καὶ συνεχίζει τὴν δρᾶσιν τοῦ. Τοῦτο δὲν εἶναι ὑπερβολή, καθ' ὅσον ἡμεῖς τουλάχιστον, ἐπὶ ἀρχῆς ἡθικῶς ἐδραζόμενοι δὲν λιβαλίζομεν. Ἀποδοῖσθαι ἀπλῶς ὡς τὴν δυνάμειν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ τόπου, οἵτινες ἀποτελοῦν «κεφαλὴν γωνίας» εἰς τὸ περιλαμπρὸν οἰκοδόμημα τοῦ πολιτισμοῦ. Εὐτυχεῖς αἱ κοινωνίαι μικραὶ καὶ μεγάλαι. αἱ διαθέτουσαι τοιούτους ἀνθρώπους.

— Ὁ Κος καὶ ἡ Κς Σωτηροπούλου προσέφερον εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν Ἀγ. Μονῆς δρχ. 200 εἰς μνήμην Μαρίας Ἰ. Ντάλια. Ἡ εὐσεβὴς αὐτὴ ἐκδήλσις τοῦ εὐσεβοῦς Σωτηροπούλου σημειούμενῃ πρώτῃ μετὰ σχετικῆς ἐκκλησίαν μας πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δοκιμαζομένης ὑπὸ πλείστον ἀναγκῶν ἀνωτέρω μονῆς, ἀποτελεῖ λαμπρὸν παράδειγμα διὰ τοὺς συμπολίτας.

— Ὁ κ. Παν. Στάθης ἐδωρήσεν εἰς τὸ μουσεῖον Κυθήρων ἐν πῇ λῶν ἀγγείων μέσων χρόνων Κρητικῆς τέχνης.

— Οἱ κ.κ. Σπυρίδων Πετρόχειλος καὶ Μανουὺς Πετρόχειλος ὀφθαλματρός, προσέφερον ἀνὰ 50 δολλάρια εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Κυθήρων διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ.

— Ὁ κ. Νικόλαος Ἐμμ. Δαπόντες προσέφερεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον Κυθήρων «ἡ Μυρτιδιώτισσα» διὰ τὸν μῆνα Ὀκτωβρίου, τὴν παγίαν καὶ ἀληθῶς ὑποδειγματικὴν μηνιαίαν δωρεάν αὐτοῦ ἐκ δρχ. 100.

— Ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Βαρυπάτη ἀπέστειλεν εἰς Ἀγαθοεργὸν Ταμεῖον Κυθήρων δρχ. 100, εἰς μνήμην τῆς μητρός αὐτῆς.

— Ἡ κ. Ἀρετὴ Ν. Κατσούλη, διενήργησε τὸν κάτωθι ἔρανον εἰς Ὀχιάο Ἀμερικῆς κατόπιν ἐκκλησίσεως τοῦ κ. Κωνστ. Κρίβαρη, ὑπερὸς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀγ. Πελαγίας.

Ἀρετὴ Ν. Κατσούλη δολλάρια 20 εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Θεοδ. Ζαντιώτη, Δημ. Κομνηνῆς ἡ Σαρδέλλας δολλ. 10 εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Παναγιώτη, Παναγ. Μ. Βενάρδος δολλ. 10, Καλλιόπη Δ. Διακοπούλου δολλ. 5 εἰς μνήμην Θεοδ. Ζαντιώτη καὶ Ἰωάν. Κατσούλης ἡ Σμολέως δολλ. 5, ἥτοι ἐν ὅλῳ 60.

— Ὁ κ. Κωνστ. Κρίβαρης καὶ ὁ δῖος τοῦ σχολείου, ἐκφράζουσιν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω εὐγενεῖς δωρητὰς θερμὰ εὐχαριστήρια.

— Ἡ κ. Ἄννα Ἀλβανᾶκη, ἐδωρήσεν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἀγ. Σπυρίδωνος Καψαλίου δρχ. 1000. Ὑπερὸς τοῦ λιμενοβραχίονος Ἀγ. Πελαγίας προσεφέρθησαν τὰ κάτωθι ποσά.

Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας εἰς μνήμην Μηνᾶ καὶ Ἐλένης Κορωνάου καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Σταυρούλας θανούσης ἐν Αὐστραλίᾳ, ἱεράς Αὐστραλίας 126, Κωνστ. Γεωρ. Κύπρος εἰς μνήμην Σταματούλας ἱ. Κρίβαρη ἱεράς Ἀγγλίας 2, οἰκονόμος Κωνστ. Ζαγλανῆκη εἰς μνήμην Παγώνας Ἀναστ. Τριφύλλη δρχ. 100 καὶ Γεωρ. Βρ. Βενάρδος εἰς μνήμην Βασ. Π. Παστοῦ δρχ. 100.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ὁ ὑπογεγραμμένος κάτοικος Ποταμοῦ, Παναγ. Κ. Χλαμπέας, θεωρῶ καθήκον μου νὰ συγχαρῶ δημοσίως τὸν ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος, καὶ συμπολίτην μας κ. Εὐστράτιον Γαλάνην διότι πολλοὺς πτωχοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος ἐνέδυσεν, ὡς καὶ τοιοῦτους τῆς νήσου μας, μετὰ ρουχικά τὰ ὅποια ἡ ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ φιλανθρωπικὴ Ἐταιρία Corso, ἐμπνευσμένη ὑπ' αὐτοῦ, συγκεντρώσεν εἰς μεγάλας ποσότητας.

Ἐπίσης ἀρεῖται ἰδιαίτερος νὰ τὸν συγχαρῶ διὰ τὰς δωρεὰς τοῦ κατὰ τὴν ἑλευσίν του εἰς Κύθηρα, καὶ νὰ ἐξάρω τὴν πρόθυμν ὑπ' αὐτοῦ ἐκχώρησιν ἀνεῦ οὐδεμιᾶς χρηματικῆς ἀπαιτήσεως του, ἐνὸς ἀγροκτηματῶς του εἰς τὸν γείτονα του κ. Ἰωάννην Φαρδούλην.

Τοιοῦτοι, ὡς ὁ κ. Γαλάνης ἀνδρες τιμῶν διὰ τῶν εὐγενῶν τῶν πράξεων καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ἐαυτοὺς τῶν, καὶ τὰς ἰδιαίτερας πετρίδας τῶν, καὶ εἶναι ἀξιοί πάσης εὐγνωμοσύνης.

Παν. Κ. Χλαμπέας
Ἐν Ποταμῷ τῇ 10-12-55

Θεωροῦμεν καθήκον μας ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ τῆς σεβαστῆς μας μητρός.

Τὰ τέκνα
Θεμιστοκλῆς Παναγιωτίτσα Πετροχέλου, Νικόλαος, Ἐλπίνη Πετροχέλου, Ἰωάννης, Ἀλεξάνδρα Βαρυπάτη, Χριστίνα Κουρεμπανᾶ.

Πρὸς τὸν ἐν Ἀμερικῇ διαμένοντα κ. Παναγιώτην Τζωρτζόπουλον ἡ Τζωρτζάκαν δωρήσαντα

εἰς τὰ μικρὰ παιδιὰ τῆς κοινότητος Καραβὰ δύο βαρέλια πλήρη ἐνδυμάτων καὶ ἀναλαβόντα τὴν κατασκευὴν καὶ λειτουργίαν θύρας εἰς τὸν δημ. σχολεῖον Καραβὰ, ἐκφράζομεν θερμότητας εὐχαριστίας.

Ὁ κ. Τζωρτζόπουλος καὶ δι' ἄλλας ἀκόμη δωρεὰς τοῦ δικαιοῦται πάσης τιμῆς καὶ ἀγάπης παρὰ τὸν συμπατριωτὴν του.

Γεώργιος Κουκούλης
Διμοδιδασκαλὸς Καραβὰ

Πρὸς τὸν ἐν Αὐστραλίᾳ διαμένοντα κ. Παναγιώτην Θ. Στρατηγὸν διὰ τὸν διενεργηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἔρανον δι' ὃν ἐπισκευάσθη ὁ ἡμιτελειωμένος ἱερὸς ναὸς «Παναγίας Ἐλεούσης» Ἀρεῶν, τοὺς λοιποὺς εὐσεβεῖς ἐρανοδότες καὶ τὸν προσφέροντα τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐξόδων τῆς ἀνωτέρω ἐπισκευῆς κ. Κοσμᾶν Στ. Ταμβάκη, οἱ ἐνορίται θερμῶς εὐχαριστοῦν καὶ εὐχονται ὅπως ἡ Παναγία τοὺς βοηθῇ πάντοτε πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος τῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου ὅπως ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς νεαροὺς σπουδαστὰς κ.κ. Δημήτριον Καν. Ζαγλανικὴν καὶ Σπυρίδωνα Τζάνη διότι κατὰ σημειωθεῖσαν πυρκαϊάν εἰς ἀγροκτημᾶ μου παρὰ τὴν θῆσιν Γκλάκην τῆς κοινότητος Ποταμοῦ, κατέβαλλον πᾶσαν προσπάθειαν μετὰ αὐτοθυσίαν ὑποθηματικὴν πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς διασωσάντες πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἐλαδένδρα μου.

Μαρούλη Γ. Κορωνάου
Πρὸς πάντας τοὺς ὁμοδόχους μετασχόντας εἰς τὸ βαρὺτατον πένθος μας ἐπὶ τῇ θανάτῳ τοῦ ἀλησμόνητου πατρὸς μας Μηνᾶ Ἀντ. Ταμβάκη ἐκφράζομεν θερμὰς εὐχαριστίας.

Κατίν, Γρηγορίτσα, Ἀντωνίος καὶ Σταύρος Μ. Ταμβάκη.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ἡ Αὐστραλία εἶναι χώρα ἐλευθέρη καὶ ἀνεξάρτητος καὶ δι-οικουμένη δημοκρατικῶς, ἀποτελεῖ μέλος τῆς Βρετανικῆς Κοινότητος, ἐφ' ὃ ἐδρεῖται ἐν αὐτῇ GOVERNOR GENERAL, διοριζόμενος ὑπὸ τῆς Βασιλείσεως τῆς Ἀγγλίας, τῇ ἐγκρίσει τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Αὐστραλιανῆς Κυβερνήσεως. Νῦν τοιοῦτος εἶναι ὁ στρατάρχης SIP WILLIAM SLIM.

Ἡδὲ δέ, πυκνοῦμένου τοῦ πληθυσμοῦ μελετᾶται ἡ δημιουργία καὶ ἄλλων Πολιτειῶν, εἰς τὸ New South Wales καὶ Queensland.

Μεγαλειτέρα εἰς ἔκτασιν Πολιτεία εἶναι ἡ Δυτικὴ Αὐστραλία, μικροτέρα εἶναι Tasmania. Πυκνότερον κατοικημένη εἶναι ἡ Victoria. Ἡ δὲ Πολιτεία τῆς New South Wales ἔχει τὴν περισσότερον πληθυσμὸν.

ΤΟ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟΝ ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ

Τὴν 20ην Νοεμβρίου τ. ἔ. ἐτε-
λέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐλαι-
ουργείου τοῦ Γεωργικοῦ Συνεται-
ρισμοῦ Λειβαδίου, πραγματοποιή-
θησιν οὕτως τῆς ἀπὸ πολλοῦ ἰ-
σχυρᾶς ἐπιθυμίας τῶν ἐλαιοπα-
ραγωγῶν μᾶς νὰ συνθλίβουν τὸ
ἐλαϊοκαρπὸν τῶν εἰδικῶν τῶν
ἐργοστασίων τελειοτέρου τῶν
προϋπαρξόντων τύπου, τὸ ὁποῖον
θα παρῇ οὕτως ἐγγύς πλη-
ροστέρας ἐργασίας καὶ ἀνωτέρας
ποσοτικῆς καὶ ποιοτικῆς ἀποδό-
σεως.

Ὁ πανηγυρικός τόνος, ποῦ προ-
σελαβόν τὰ ὡς ἄνω ἐγκαίνια διὰ
τῆς ἀθρόας προσελεύσεως τῶν
κατοίκων ὧν τὸν περίεξ τὸν
Λειβαδίου περιόχων, ἀπέλευσαν
μῖαν ἐπιβράβειον τῶν μόνων
καὶ ἐπιμόνων ἐνεργειῶν—αἱ ὁποῖ-
αι εἰς πλείστα ὅσα ἐμπόδια προ-
σέκρουσαν—τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ
τοῦ ἀκουράστου καὶ μέχρι φανα-
τισμοῦ πρωτοεργάτου προέδρου
αὐτοῦ, κ. Ἰωάν. Κασσιμάτη.

Προσκληθέντες παρέστησαν εἰς
τὰ ἐγκαίνια οἱ διευθυνταὶ τῶν
Τραπεζῶν Ἑθνικῆς καὶ Ἀγροτι-
κῆς ὡς καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμ-
βούλιον τοῦ Γεωργ. Συνεταιρι-
σμοῦ Ποταμοῦ.

Τὰ ἐγκαίνια ἤρξαντο διὰ τελέ-
σεως ἀγίαςμου ὑπὸ τῶν ἱερῶν
αἰδ. Σπυριδῶν Καλλιγέρου καὶ
αἰδ. Σπυριδῶν Καλλιγέρου.

Ἐκ μέρους τοῦ Διοικ. Συμβου-
λίου ὁμιλήσας ὁ διδάσκαλος κ.
Ν. Καλλιγέρος, τόνισας τοὺς
τρεῖς θεμελίους λίθους, ἐφ' ὧν ἐ-
στηρίχθη ἡ ἱδρυσις τοῦ ἐλαιουρ-
γείου ἥτοι τὴν πίστιν τὸ θάρρος
καὶ τὴν πειθαρχίαν.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνέπτυξε ὁ κ. Καλ-
λιγέρος τὴν ἀξίαν τοῦ συνεται-
ριστικοῦ πνεύματος καὶ τὴν ἀ-
ναγκασιότητα τῆς ὑποκαταστά-
σεως τῆς ὁμάδος εἰς τὴν ἐνεργη-
τικότητα τοῦ ἀτόμου.

Κατόπιν ὁ ὁμιλητὴς ἀπηύθυνεν
εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ἀγροτι-
κὴν Τράπεζαν διὰ τὴν χορηγίαν
τοῦ ἐκ 230.000 δρχ. δανείου, πρὸς
τὸν Δῆτον τοῦ Ὑποκαταστήμα-
τος Γυθείου κ. Κασιμάτην καὶ
πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἰδίου
Ὑποκαταστήματος κ. κ. Τυροβολᾶν
καὶ Καπαρώνην.

Εὐγνωσκῶν ἐξέφρασε καὶ
πρὸς τοὺς κ. κ. Τσιτσιπὴν τμημα-
τάρχην τῆς Α.Τ.Ε. εἰς τὸ Κεντρι-
κὸν Ἀθῆναι, Ν. Νικηφοράκη
τοῦ Γραφείου τῆς Ἀγροτικῆς εἰς
Κύθηρα, Γρηγόριον Α. Κασσιμάτην
διὰ τὰς δωρεὰν παρασχεθείσας
ὑπηρεσίας τοῦ ὡς δικηγόρου καὶ
Γεωργίου Ν. Κασσιμάτην.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Καλλιγέρος
ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς μὲν συνε-
ταίρους καὶ μὲ λεπτότητα ἐψέξεν
αὐτοὺς διὰ τὴν μοιρολατρίαν
καὶ τὸν σκεπτικισμόν τῶν, διὰ τὴν
καχυποψίαν καὶ ἐξοργιστικὴν κου-
τοπονῆριαν τῶν, μὲ τὰ ὁποῖα
βράβυνται τὰ ἴδια αὐτῶν συμμέ-
ροντα. Ἐκαμὲ δὲ ἐκκλῆσιν πρὸς
αὐτοὺς νὰ ἀφίσχουν πάντα ταῦ-
τα καὶ νὰ σπεύσουν εἰς τὸ προσ-
κλητήριον τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ
νὰ βοηθήσουν αὐτόν, εἰς τὴν πο-
ρείαν τῆς προόδου, τῆς ὁποίας
ἀρχὴν ἀποτελεῖ ἡ ἱδρυσις τοῦ ἐ-
λαιουργείου.

Μετὰ τὸν κ. Καλλιγέρον ὁμι-
λήσας ὁ κ. Ἰωάννης Σεμιτέκο-
λος εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

«Αἰδοῦμαι τὰς ἱερεῖς, Κυρίαί
καὶ Κύριοι,

Ὅνειρα καὶ πόθοι καὶ ἐλπίδες
τόσον ἐτὼν ὧν μᾶς, σήμερον
πραγματοποιούμεθα. Μόχθοι καὶ
κόποι καὶ ἰδρώτες τῶν ἐλαιοπα-
ραγωγῶν μᾶς σήμερον ἀξιοποι-
οῦνται. Σήμερον ἡ ψυχὴ μᾶς ἀ-
γᾶλλεται καὶ ἡ καρδία πάλαιτι
ἀπὸ ὑπερβάνειαν. Σήμερον ἀ-
κτινοβολοῦν τὰ ἀγαθὰ, ποῦ προ-
έρχονται ἀπὸ τὸν Συνεταιρισμόν.
Σήμερον ἡ στάθμη τοῦ πολιτι-
σμοῦ τῆς Κοινοτήτος μᾶς ἀνέ-
ρχεται εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον.

Σήμερον ἡ ὁμόνοια, ἡ θέλησις,
τὸ θάρρος, ἡ τόλμη, ἡ ἐπιμονὴ
ἐθραίβευσαν καὶ ἐμεγαλοῦργη-
σαν.

Αἱ σπάνια αὐτὰ ἀρετὰ, ἀνή-
γειραν τὸ πρῶτον τοῦτο Συνε-
ταιρικόν Ἑλαιουργεῖον, ὁμοῖον
τοῦ ὁποῖο ἐλάχιστα ὑπάρχουν
εἰς τὴν Ἑλλάδα, μὲ προσωπικὴν
ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ
καὶ εἰς ἄλλους τομείς (ἀλευρομυ-
λός, ηλεκτροφωτισμός κλπ.).

Ὅλγοι ἄνθρωποι συνέλαβον
ἀρχικῶς τὴν ἰδέαν ἱδρύσεως ἐνὸς
συνγρονισμένου Ἑλαιουργείου.
Καὶ ἀκόμη ὀλιγώτεροι ἐκείνοι, οἱ
ὁποῖοι ἐμόχθησαν, ἐταλαιώρηθη-
σαν, ἐπάλασαν καὶ ἠγωνίσθη-
σαν μὲ πίστιν καὶ φανατισμόν ἀ-
δάμαστον ἐν νύκτι μωρίων ἐμπο-
ρίων καὶ πολλῶν ἀντιεξοτήτων
διὰ νὰ φέρουν εἰς αἴσιον πέρα-
ς τὸ θαυμάσιον καὶ ὑπέροχον τοῦ-
το ἔργον.

Εἰς ὅλους αὐτοὺς καὶ ἰδιαίτε-
ρας εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Συνε-
ταιρισμοῦ κ. Ἰωάν. Ν. Κασσιμά-
την, τὸν θαρραλέον καὶ τολμηρόν
μὲ τὴν ἰσχυρὰν θέλησιν ποῦ τὸν
διακρίνει, στρέφεται σήμερον ἀμέ-
ριστος ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ αἱ θερ-
μαὶ εὐχαριστίαι μᾶς.

Δικαιούνται ἀκόμη τῶν εὐχαρι-
στιῶν μᾶς καὶ ὅσοι συνέβαλον εἰς
τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ
ἔργου ποικιλοτρόπως.

μενοὶ κόπων, ἐργάζοντο νυχθη-
μέρον μὲ ἐξαιρετικὸν ζήλον καὶ
τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀρ-
τίαν ὅσον καὶ ταχεῖαν ἐγκατά-
στασιν τῶν μηχανημάτων.

Ἡδὴ ὁπότε τὸ λαμπρὸν τοῦτο
Ἑλαιουργεῖον θεῖα χάριτι, παραδί-
δεται ἑτοῖμον εἰς χεῖρας μᾶς σή-
μερον, αἱ δὲ σάλπγγες σάλπιζον
καὶ πάλιν γενικὸν προσκλητήριον,
ὡς σπεύσωμεν ὅσοι τυχόν ἔχομεν
ἀπουσίασει μέχρι τοῦδε νὰ δώ-
σωμεν τὸ παρὸν ἐγγραφόμενοι εἰς
τὸν Συνεταιρισμόν καὶ καταβάλ-
λωντες τὴν χρηματικὴν μᾶς ἀρω-
γήν.

Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ στερεθῇ
τῆς μεγάλῃς αὐτῆς τιμῆς. Κανεὶς
δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἔξω τοῦ με-
γάλου αὐτοῦ συμποσίου. Πάντες
ὡς ἀπολαύσωμεν τῶν ἀγαθῶν τοῦ
Συνεταιρικοῦ Ἑλαιουργείου. Πάν-
τες ὡς συμμετάσχωμεν τῆς γενικῆς
χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Τὸ συμ-
φρονὸν τὸ ἰδικόν μᾶς καὶ τὸ συμ-
φρονὸν τῶν παιδιῶν μᾶς τοῦτο ἐ-
πιβάλλει.

Ἡ λιποψυχία, ἡ δυσπιστία, ἡ
καχυποψία, ἡ διστακτικότητα δὲν
ἔχουν πλέον θέσιν εἰς τὴν παροῦ-
σαν ὑπόθεσιν. Τὴν θέσιν τῶν ὡς
καταλάβουν εἰς τὸ ἐξῆς ἡ ὁμό-
νοια καὶ ἡ ἀκρα ἐμπιστοσύνη καὶ
ἡ πλήρης συμμόρφωσις πρὸς τὰς
ὑποδείξεις καὶ συστάσεις τῆς Διοι-
κούσης τῶν Συνεταιρισμῶν Ἐπι-
τροπῆς.

Κοι Συνεταίροι,
Ἄς περιβάλλωμεν τὸ Ἑλαι-
ουργεῖον τοῦτο μὲ δλν μᾶς τὴν
ἀγάπην καὶ στοργήν. Ἄς ὑπο-
στηρίξωμεν αὐτὸ μὲ πίστιν καὶ
φανατισμόν. Εἴναι ἰδικόν μᾶς ἔρ-
γον. Ἀνῆκε ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ἡ-
μᾶς. Εἴναι τὸ καὶ καὶ τὸ κα-
μάρ καὶ τὸ στολίδι τοῦ χωριοῦ
μᾶς καὶ τοῦ Νησιοῦ μᾶς ἐν γέ-
νει.

Ἄς ἔχωμεν δὲ εἰς τὸ ἐξῆς ὡς
ἐμβλημα: Ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἐνώσει.
Ὁ ἕνας δι' ὅλους καὶ ὅλοι διὰ
τὸν ἕνα.

Ὁ πανάγαθος Θεὸς ἄς εὐλογῇ
καὶ σκέπῃ πάντοτε τὸ θεάρεστον
καὶ σωτήριον τοῦτο ἔργον.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Σεμιτέ-
κολου ἐτέθη εἰς λειτουργίαν τὸ
ἐργοστάσιον καὶ προσεφέρθησαν
μέζες καὶ ἀναψυκτικά.

Ἡ λειτουργία τοῦ ἐλαιουργείου
ἀπέδωκεν τὰ ἀνεμεικμένα ἀπο-
τελέσματα ἥτοι ἀνωτέραν ποιο-
τητα καὶ ποσότητα ἐλαιολάδου.
Διὰ τοῦ συστήματος τῶν ἐλαιο-
διαχωριστῶν (ἔχει δύο τοιού-
τους) ἐξάγεται τὸ ἐλαϊόλαδον ἀ-
πληλαγμένον ὕδρων, οὕτως ὥστε
νὰ λαμβάνεται καθαρὸν. Ἐπίσης
διὰ τῶν δύο ὑπερπεσθίων τῶν
14 ἱντσῶν διὰ τῶν ὁποίων ὑπο-
βάλλεται τὸ «ζυμᾶρι» εἰς πίεσιν
κατὰ πολλὴ ὑψηλότεραν τῆς τῶν
πιστηρίων τοῦ συνήθους τύπου
ἐπιτυγχάνεται μεγαλύτερα ποσο-
τὴς ἀποδόσεως, ὑπερβάνοντα κα-
τὰ μέσον ὅρον τὰς πέντε ὀκάδας
κατὰ «κουζοῦρι», ἥτοι 25%.

Ἐπίσης παρὰ τὴν ὑψηλὴν πίεσιν ἡ
πυρῆνα εἶναι σημαντικῶς ἀνώτερας
ποσότητος τῶν λοιπῶν ἐργοστασίων
λόγῳ τῆς μὴ χρησιμοποίησεως
θερμοῦ ὕδατος κατὰ τὸ στήσιμον
τῶν σπυριδίων («θέρμισμα»), μὲ
συνέπειαν τὴν πώλησιν αὐτῆς
ἐν ὑψηλῇ τιμῇ καὶ τὴν ἐντέθεν ἀ-
ποδόσιν σημαντικῶς κέρδους ὑ-
πὲρ τῶν ἐλαιοπαρκαγωγῶν, δεδο-
μένου ὅτι ἡ ἀπόδοσις ἐκάστου
«μουζοῦριου» εἰς πυρῆνα ἀνέρ-
χεται εἰς 10-12 ὀκάδας.

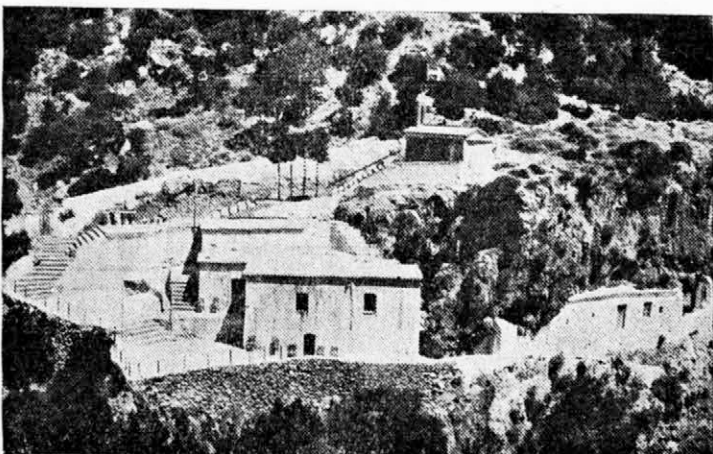
Τὸ ἐλαιουργεῖον ἔχει ἐπίσης
καὶ μίαν μεγάλην ηλεκτρογενή-
τριαν, διὰ τῆς ὁποίας προβλέπε-
ται δυνατός ὁ ηλεκτροφωτισμός
τοῦ Λειβαδίου εἰς τὸ μέλλον.

Γενικῶς εἰπεῖν ἡ δὴ συγκροτή-
σις τοῦ ἐργοστασίου, τὸ ὁποῖον
εἶναι ἐκ τῶν τελειότερων τοῦ ἐλ-
δοῦς τοῦ καὶ τὸ ὁποῖον θὰ πλου-
τισθῇ καὶ δι' ἑτέρον μηχανήμα-
τον, ὡς δὲ ἀσπαστήριον τοῦ ἐ-
λαιοκάπρου κλπ. δίδει τὴν ἐντό-
πωσιν πραγματικῆς βιομηχανίας
καὶ ἀποτελεῖ ἐν σημαντικῶν βῆμα
πρόοδου τῶν παραγωγῶν μᾶς ἐπ'
ἀγαθῶν τῶν συμφερόντων τῶν.

Εὐχόμεθα ἡ διοίκησις καὶ διαχει-
ρησις τοῦ ἐλαιουργείου ἀπὸ τοῦ-
δε—καὶ εἶναι ἐργασίαι ἀμφοτε-
ρα πλῆρεις ἀκανθῶν καὶ πειρα-
σμών—νὰ γίνωνται ἀπὸ τὰ ἀρμό-
δια ὄργανα τοῦ Συνεταιρισμοῦ μὲ
τοιαύτην συνειδήσιν, ζήλον καὶ ἀ-
φοσίωσιν πρὸς τὰ κοινὰ τῶν πα-
ραγωγῶν συμφερόντα, ὥστε νὰ
ἀποβῇ καὶ πραγματικὴ πηγὴ πλοῦ
τοῦ διὰ τὸν τόπον.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΣ ΠΡΑΞΙΣ

Ὁ λεμβούχος Ἀγ. Πελαγίας κ.
Γεωργίου Χαρ. Γεωργιάς ἡ Μένε-
νας ἐκ Βουνού—Καραβῆ, ἀνεῦρεν
ἐπὶ τοῦ λιμενοβραχίονος Ἀγ. Πε-
λαγίας δρ. πέντε (ἀρ. 5) χιλ.
νέας ἐκδόσεως, τὰς ὁποίας παρ-
έδωκεν ἀμέσως εἰς τὸν δικαιοῦ-
χωροφύλακα κ. Φάνην Καραμα-
νλίδην. Ἡ ἐν λόγῳ πράξις τιμᾶ
τοὺς λεμβούχους Ἀγ. Πελαγίας
καὶ γενικῶς τοὺς Κυθηρίους. Τοι-
αῦται περιπτώσεις ἐξεδηλώθησαν
ἀρετῆς εἰς τὴν νῆσον μᾶς κατὰ
τὸ παρελθόν καὶ τὸ τρέχον ἔτος,
ἀλλήλως ἐνθαρρυντικαὶ διὰ τὸ πο-
λιτικόν μᾶς ἐπίπεδον.

Ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς ὡς ἄνω ἱερᾶς μονῆς εὐχεται εἰς πάν-
τας τοὺς εὐγενεῖς δωρητὰς εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλει τὴν μέχρι τοῦδε
κατασκευὴν τῆς ἡμιτελοῦς εἰσέτι ὁδοῦ πρὸς αὐτὴν ὅπως διέλθουν τὸ
νέον ἔτος εὐτυχισμένον ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Θεομήτορος
Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς
Ἰωάννης Περίκλ. Καρύδης
Μυλοποτάμος

ΕΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ-ΟΡΦΑΝΗΣ

Διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ὁδοῦ
Μυλοποτάμου—Ὁρφάνης, ἀπε-
στάλησαν τὰ κατωτέρω ποσά.
Ἐξ Αὐστραλίας μέσω τοῦ ἐ-
σχάτως ἀφικθέντος κ. Νικολ.
Δ. Ποτήρης, Δημήτριος Γ. Στρα-
τηγὸς ἡ Μούσης λίρας Αὐστρ.
5, Παναγ. Δ. Ποτήρης ἡ Τρο-
χαλιώτης 5, Μαρία Π. Βενερέ
5, Κατρίνα Ν. Ποτήρης 3, Εἰρή-
νη Ἀνδρ. Ταμβάζη 2, Μαρία
Μ. Κασσιμάτη 2, Θεόδ. Μαγου-
λᾶς 2, Γεώρ. Καλλιγέρος 2 καὶ
Μαρία Στάθη ἡ Ροζέα 2.

Ἐξ Ἀμερικῆς μέσω τοῦ κ.
Ἀνδρέου Στρατηγὸς ἡ Ἀν-
δρ. Στρατηγὸς 20, Χαράλ. Ἀνδρ.
Μαλᾶνος 10, Ἰωάν. Γ. Ταμπακά-
κης 10, καὶ Ἰωάννης Χλῆτος 10.
Ἐξ Ἀθηνῶν μέσω τοῦ κ.
Παναγ. Ἐμμ. Ποτήρη δρχ.
350, Κα Γεωργίου Κρητικῷ
200, Κατρίνα Καντζοῦρου 150,
Ἀνάγ. Β. Στρατηγὸς 120, Χα-
ράλ. Δ. Κομνηνὸς 100, καὶ Πα-
ναγ. Γαβρίλης 50.

Ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ συγ-
χαίρει θερμῶς τοὺς ἀνωτέρω
εὐγενεῖς δωρητὰς.

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΦΙΛΙΓΓΙΑΝΙΚΩΝ - ΠΑΛΑΙΟΠΟΛΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ ἐν Αὐστραλία δια-
μένοντος κ. Ἰωάννου Σαμίου ἡ
Κουβαρδᾶ, ἐνεργήθη νέος συμ-
πληρωματικὸς ἔρανος πρὸς ἀπο-
περάτωσιν τῆς ζωτικῆς ὁδοῦ
Φιλιγγιανικῶν—Παλαιόπολεως
ἐνδοσκομένης ἥδη πλησίον τοῦ
τέρματος παρὰ τὰς διαφόρους
ἐλλείψεις αὐτῆς. Παραθέτομεν
κατωτέρω τῶν ἐρανοδοτῶν εἰς
λίρας Αὐστραλίας.
Παναγ. Ἀντ. Μαυρομάτης
40, Νικ. Κων. Σάμιος 20, Μιχ.
Χαραλ. Κασσιμάτης 10, Ἀθαν.
Βασ. Πρωτοψάλτης 10, Κοσμ.
Θεοδ. Σάμιος ἡ Μπουρζίκος 10,
Ἰωάν. Ἀντ. Κασσιμάτης ἡ
Σπύργος 10, Ἰωάν. Νικολ. Σά-
μιος ἡ Κουβαρδᾶς 5, Δημ. Ἀντ.
Μαυρομάτης 5, Κωνστ. Ἀντ.
Μαυρομάτης 5, Εὐάγγ. Γεωρ.

Φιλιγγίος ἡ Σεντεμαῖς 5, Φί-
λιπ. Βρετ. Πρινέας 5, Κυρ.
Γεωρ. Τριφύλλης 5, Παναγ.
Ἐμμαν. Νοταρᾶς 5, Ἰωάν. Χα-
ράλ. Κασσιμάτης 5, Ἐμμαν. Πα-
τρόκλον Νοταρᾶς 1, Θεόδ. Δημ.
Κυπριώτης 1. Ἐν συνόλῳ λίραι
Αὐστραλίας 142.
Ἡ ἐν Κυθήροις Κεντρικὴ Ἐ-
ρανηκὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ὁδοῦ, συγ-
χαίρει θερμῶς τοὺς ἀνωτέρω φι-
λοπροδότους συμπατριώτας δω-
ρητὰς εὐχόμενος ὅπως εὐδοκή-
σουν νὰ διέλθουν ἐν πλήρει ὁ-
γαίᾳ καὶ εὐμερίᾳ εἰς ὅσον τὴν
δυνατὸν συντομώτερον χρόνον
ἀπὸ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῆν ὁ-
δοῦ, πλῆρεις ἱκανοποιήσεως διὰ
τοῦ ὑπέροχον κοινοφελὲς ἔργον
τοῦ ἱδρυτοῦ αὐτῶν.

ΚΥΘΗΡΙΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΕΝ ΤΗ ΞΕΝΗ

Τὴν 21ην Νοεμβρίου ἐγένετο
διαγωνισμός χοροῦ εἰς τὸ Στά-
διον τῆς πόλεως Σικάγο τῶν
Η. Π. Α. ἐνόμισαν 22.000 θεα-
τῶν. Κατ' αὐτόν ἐπρωτεύον ο
νεαρός συμπατριώτης Σπύρος
Παστὸς φοιτητῆς τοῦ κολλεγίου
Νορθγουέστερν, υἱὸς τοῦ ζεύ-
γους Βασιλείου καὶ Γρηγορίας
Παστοῦ ἐκ Μυλοποτάμου καὶ
ἀνεψιὸς τοῦ ἐμπόρου κ. Γεωρ-
γίου Μαλάνου. Ἐλαβε τὸ πρῶ-
τον βραβεῖον ἐκ 500 δολλαρίων
καὶ παρουσιάσθη εἰς τὴν στα-
θὸν τηλεοράσεως τοῦ Ν. Β. C.
Τ. Υ. ἐδεῖσθαι εἰς ὅλην τὴν Ἀ-
μερικὴν καὶ τὸν Καναδᾶν, πα-
ρὰ τοῦ ὁποῖου ἐπίσης ἔλαβεν ἁ-
μοιβὴν ἐκ 400 δολλαρίων. Προ-

σθέτως ὑπέγραψεν συμβόλαιον
διὰ καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν εἰς
τὴν μεγαλειότητα λέσχην τοῦ Σι-
κάγου, ἐπὶ πέντε συνεχεῖς ἡμέ-
ρας. Ὁ τύπος τῆς ἐν λόγῳ φέ-
λας διὰ τὰς θαυμασίας φάσεις
τῆς καλλιτεχνικῆς τοῦ ἐπιδόσεως,
αἱ ὁποῖαι συνήρπασαν κυριολε-
κτικῶς τὸ κοινόν.
Μὲ τὴν ψυχὴν γεμάτην ὑπε-
ρηφανίαν διὰ τὸν νεαρόν βλα-
στὸν τῶν Κυθίων ὁ ὁποῖος μὲ
τόσην ἐπιτυχίαν ἐξυψώσιν καὶ
τιμὰ τὴν μικρὰν καὶ τὴν μεγά-
λην Πατρίδα τοῦ εἰς τὸν ξένον
κόσμον, εὐχόμεθα εἰς αὐτόν λα-
μπρὰν σταδιοδρομίαν.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

Τὴν 8ην Ὀκτωβρίου εἰς γενι-
κὴν συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ
Ἰδρυματος Τουρισμοῦ Κυθίων
εἰς Χώραν τὸ διοικητικὸν συμβού-
λιον ἐξέθεσε τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ
ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ συλλόγου
καὶ ἐντέθεν, ἐγκριθεῖσαν ὁμοφῶ-
νως ὑπὸ τῆς συνελεύσεως. Ἐπη-
κολούθησαν ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀ-
νάδειξιν νέας διοικήσεως, καθ' ἣν
ἐξελέγησαν οἱ ἀκόλουθοι :
Ἰωάννης Π. Κασσιμάτης (συν-
τος δρ.) ὡς, Θεμιστολῆς Γ. Πε-
τρόχειλος καθηγητῆς, Κωνστ. Π.
Λουράντος δικηγόρος, Γεωρ. Π.
Μασσέλος καθηγητῆς, Παναγ. Ν.
Κασσιμάτης ὑφαντουργός, Θεόδ.
Π. Ἀρώνης δρ. τῆς ὑπ. τῶς Ἐθν.
Τραπεζῆς καὶ Γεωρ. Ἰ. Μεγαλο-
νόμος ναυτικὸς πράκτωρ. Ὑπὸ
τοῦ δικ. συμβουλίου ἐξελέγησαν
οἱ κ. κ. Ἰωάννης Π. Κασσιμάτης

ὡς πρόεδρος καὶ Κωνστ. Π. Λου-
ράντος ἀντιπρόεδρος. Ἐπηκολού-
θησαν ἀνταλλαγὴ γνώμων διὰ τὰς
περαιτέρω ἐνεργείας τοῦ ὁργανι-
σμοῦ, πρὸς τουριστικὴν ἀνάπτυ-
ξιν τοῦ τόπου.
Δραστήριοι τῆς παρουσίας εὐ-
καιρίας, ἐξαιρέτομεν τὴν ἀποτελεσμα-
τικὴν δραστηριότητα τοῦ παλαιοῦ
διοικητικοῦ συμβουλίου πρὸς πλεί-
στας κατευθύνσεις καὶ ἡ ὁποία πρά-
γματι ἐξῆλθε τὸν τόπον, ἰδιαίτε-
ρὰς δὲ τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Ἰωάν-
νου Π. Κασσιμάτη, δστις παρὰ τὴν
προσχωρημένην ἡλικίαν τὸν ἐρ-
γάζεται ἀκόνας καὶ μὲ ἀξιοση-
μεῖωτον ἐπιτυχίαν πρὸς παραδειγ-
ματισμὸν πλείστον συμπολιτῶν
κατὰ πολὺ νεώτερον αὐτοῦ. Τὴν
δρᾶσιν τοῦ ἐν λόγῳ συμβουλίου
διεπύρηνε καθ' ὅλην τὴν θητείαν
αὐτοῦ πνεῦμα στοργικῶς παγκυ-

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Τὴν 29ην Νοεμβρίου εἰς τὴν
αἰθούσαν τοῦ φιλολογικοῦ συλλό-
γου «Παρνασσός» ὁμίλησεν ὁ
συμπατριώτης μᾶς τ. ὑπουργός
καὶ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστη-
μίου κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης μὲ
θέμα : «Ἡ Διευθὺς κατάστασις
καὶ ἡ ἔννοια τῆς Εὐρώπης».

Ἡ συ-
χομυθία διημέφθη ὡς ἑξῆς : Ὁ
«Ἀγγλος ὑπουργός ἠρώτησε τὸν
κ. Κασσιμάτην πῶς περνοῦν τὰ
Δωδεκάνησα μὲ τὴν Ἑλλάδα.
«Ἀριστὰ», ὥπως θὰ περᾶσθαι ἐπὶ
σῆς λαμπρᾶ καὶ ἡ Κύπρος δταν
μᾶς τὴν δώσετε», ἀπήντησε ὁ κ.
Κασσιμάτης. «Αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ
ποτέ» εἶπε δὲ ὁ Ἀγγλος ὑπουργός.
«Μὴν τὸ λέτε αὐτὸ» ἀνταπάντη-
σεν ὁ κ. Κασσιμάτης «διότι τὰ
«ποτέ» τὸ εἶπατε καὶ διὰ τὰ
Ἰνδίας καὶ διὰ τὴν Βιρμανίαν καὶ
διὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ διὰ τὸν Σου-
δάν. Καὶ ὅμως...». Μετὰ ταῦτα
τὸ γέμισα διαλύθη πᾶντα.

Εἰς τὴν ὁμίλιαν τοῦ κ. καθη-
γητῆς ἀνέφερον μίαν σιχηρομυθίαν
αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀγγλοῦ Ὑπουρ-
γοῦ τῶν Ἑξωτερικῶν, λαβροῦσαν
χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν γεύ-

ματος ἐν Στρασβούργῳ. Ἡ συ-
χομυθία διημέφθη ὡς ἑξῆς : Ὁ
«Ἀγγλος ὑπουργός ἠρώτησε τὸν
κ. Κασσιμάτην πῶς περνοῦν τὰ
Δωδεκάνησα μὲ τὴν Ἑλλάδα.
«Ἀριστὰ», ὥπως θὰ περᾶσθαι ἐπὶ
σῆς λαμπρᾶ καὶ ἡ Κύπρος δταν
μᾶς τὴν δώσετε», ἀπήντησε ὁ κ.
Κασσιμάτης. «Αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ
ποτέ» εἶπε δὲ ὁ Ἀγγλος ὑπουργός.
«Μὴν τὸ λέτε αὐτὸ» ἀνταπάντη-
σεν ὁ κ. Κασσιμάτης «διότι τὰ
«ποτέ» τὸ εἶπατε καὶ διὰ τὰ
Ἰνδίας καὶ διὰ τὴν Βιρμανίαν κα